№ 94. Piątek, 3 (15) maja 1874. № 94.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok 9 rsr. 6 miesięcy 4 50 k. 3 miesiące 2 25 k. 1 miesiąc — 75 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą: Na rok 12 rsr. 6 miesięcy 6 „ 3 miesiące 3 „ 1 miesiąc 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej; w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 4 (16) maja, — św. Pelagji mucz.
W niedzielę, 5 (17) maja, — św. Iriny wel. mucz.
W poniedziałek, 6 (18) maja, — św. Jowa Mnohos. p.

Słońce wsch. o godz. 4 min. 8, zach. o godz. 7 min. 45.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 2 (14) Maja 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	744.4	+ 4.6	74	północny.
1	748.1	+ 9.4	43	pół.-zachodni.
9	751.5	+ 3.8	38	pół.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 4 (16) maja, — św. Jana Nepomucena.
W niedzielę, 5 (17) maja, — św. Paschalisa.
W poniedziałek, 6 (18) maja, — św. Feliksa bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 5.

W *Gońcu Urzędowym* zamieszczony jest następujący telegram:

Sztutgard, 29 kwietnia (11 maja). Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan, dziś, o godzinie 9 i pół wieczorem, raczył wyjechać z Sztutgardu, udając się przez Amsterdam do Flessingen, gdzie Jego Cesarska Mość, jutro wieczorem, wsiądzie na Cesarski jacht parowy „Dierżawa“, którym odbyć raczy przejazd do Londynu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Córki zmarłego honorowego lejb-medyka, radcy tajnego J. J. Persona, J. J. Imsenowa i M. J. Seyfertowa, ofiarowały do Cesarskiej Biblioteki Publicznej należący do ich ojca zbiór książek treści lekarskiej, zawierający w sobie około 3,000 tomów i odznaczający się szczególnie wielką liczbą czasopism lekarskich, oraz dzieł o cholerze, chorobach usznych, kobiecych i dziecinnych, z chirurgji i farmakologji.

Na najpoddanniejsze przedstawienie Ministra Oświecenia Publicznego o tej ofierze, Najjaśniejszy Pan, 17 kwietnia r. b., Najwyżej rozkazać raczył: ofiarę tę przyjąć i podziękować ofiarodawczyniom w imieniu Jego Cesarskiej Mości.

—

* Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, po roztrząśnięciu wniesionego przez Ministra Spraw Wewnętrznych przedstawienia o nowym etacie Warszawskiej policji miejskiej, uchwalił:

I. Zarząd Warszawskiego ober-policmajstra i jego Kancelarję przekształcić stosownie do dołączającej się do niniejszego tabeli etatowej, poruczywszy Ministrowi Spraw Wewnętrznych wprowadzenie jej w wykonanie, oraz dokonanie następujących zmian w obowiązującym obecnie etacie Warszawskiej Policji Wykonawczej:

1. Komisarzy cyrkułów nazwać komisarzami uczastkowemi (участковые пристава), naczelników rewirowych i wice-rewirowych — starszymi i młodszymi dozorcami rewirowymi (околодочные надзиратели), strażników — strażnikami miejskimi (городовые), a feldfebli — feldfeblami policyjnemi.

2. Skład kancelarij komisarzy uczastkowych ograniczyć do trzech urzędników etatowych: pisarza i dwóch jego pomocników, nadając: pisarzowi IX klasę posady, płacy 600 rubli i mieszkanie wyznaczone w naturze; pomocnikom pisarza — X klasę posady i płacy: jednemu 400 rub. z mieszkaniem w naturze, a drugiemu 500 rub. bez mieszkania. Na najęcie zaś kopjistów i wydatki kancelaryjne w 9 policyjnych cyrkułach wyznaczyć w ogóle 23,395 rubli rocznie, pozostawiając Warszawskiemu ober-policmajstrowi rozdzielenie tej sumy pomiędzy cyrkuły stosownie do istotnej potrzeby.

II. Urzędników, posady których na zasadzie artykułu I będą zwinięte, uznać za spadłych z etatu na ogólnej podstawie.

Najjaśniejszy Pan, na protokule Komitetu, 17 marca 1874 roku, raczył napisać Własnoręcznie „*Wykonać*“. Przedstawiona zaś przy tym protokule tabela urzędników Zarządu Warszawskiego ober-policmajstra i jego Kancelarji, oraz klas posad i płac tym urzędnikom nadanych, tegoż dnia była Najwyżej rozpatrzona przez Jego Cesarską Mość.

Tabela urzędników Zarządu Warszawskiego ober-policmajstra i jego Kancelarji, oraz klas posad i płac tym urzędnikom nadanych.

Liczba urzędników.	NAZWA POSAD.	Płaca. Jednemu. Rub.	Kop.	Wszystkim. Rub.	Kop.	Klasa posady.
	I. Zarząd ober-policmajstra.					
1	Ober-policmajster	6,000	—	8,500	—	IV
	Na obiazdy	2,500	—			
1	Jego pomocnik	3,000	—	5,000	—	V
	Na obiazdy	1,000	—			
	Na mieszkanie	1,000	—			
1	Starszy urzędnik do szczególnych poruczeń	1,800	—	2,550	—	VI
	Na mieszkanie i obiazdy	750	—			
1	Młodszy urzędnik do szczególnych poruczeń	1,200	—	1,950	—	VII
	Na mieszkanie i objazdy	750	—			
	II. Kancelarja ober-policmajstra.					
1	Zarządzający Kancelarją	3,000	—	3,000	—	VI
	Mieszkanie w naturze.					
1	Jego pomocnik	1,500	—	2,000	—	VII
	Na mieszkanie	500	—			
1	Kasjer	1,000	—	1,000	—	VIII
6	Referentów.	1,400	—	8,400	—	VII
6	Ich starszych pomocników.	1,000	—	6,000	—	VIII
12	„ młodszych	600	—	7,200	—	IX
12	Urzędników kancelaryjnych	450	—	5,400	—	XII
1	Dziennikarz	600	—	600	—	IX
3	Jego pomocnik	450	—	1,350	—	X
1	Archiwista	600	—	600	—	IX
1	Jego pomocnik	450	—	450	—	X
1	Buchalter	600	—	600	—	IX
1	Egzekutor	600	—	600	—	IX
	Wydział śledczy.					
1	Naczelnik wydziału śledczego	1,400	—	1,400	—	VII
	Na objazdy	750	—	750	—	
2	Referentów.	1,000	—	2,000	—	VIII
2	Pomocników	600	—	1,200	—	IX
5	Urzędników kancelaryjnych	450	—	2,250	—	IX
	Na śledzenie	—	—	2,030	—	
	Sekcja adresowa.					
1	Naczelnik sekcji.	1,000	—	1,000	—	VII
1	Jego pomocnik	600	—	600	—	IX
10	Urzędników kancelaryjnych	450	—	4,500	—	XII
	Oprócz tego:					
	Na prywatnie najmowanych pisarzy	—	—	6,925	—	
	Na potrzeby kancelaryjne i wydatki nadzwyczajne	—	—	10,500	—	
	Na niejawne wydatki ober-policmajstra	—	—	8,000	—	
	Na stróży i woźnych	—	—	2,215	—	
	Uwaga 1-a. Dwóm referentom na mieszkanie.	375	—	750	—	
	Uwaga 2-a. Egzekutor Zarządu ma mieszkanie w naturze					
	RAZEM	—	—	99,380	—	

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 26 kwietnia r. b., mianowani zostali: odbiorca Bieżanickiego Oddziału Pocztowego, registrator kolegjalny *Nikolski* — pocztmistrzem Soleckim; urzędnik kancelaryjny Magistratu Kaliskiego, lekarz weterynaryjny *Szczerbiński* — konińskim weterynarzem okręgowym w gubernji Kaliskiej (od 22 kwietnia 1874 roku); przetranzlokowany został, referent Kancelarji jenerał-gubernatora Turkiestańskiego, asesor kolegjalny *Sokoliński* — do Ministerstwa, z zaliczeniem do takowego i wydelegowaniem do rozporządzenia gubernatora Kaliskiego (od 19 kwietnia 1874 r.); otrzymali urlop, za granicę: radca wydziału wojskowo-policyjnego Petrokowskiego Rządu Gubernjalnego *Smolechowski* i naczelnik Zarządu Warszawskiego Oddziału Telegraficznego radca stanu *Ern* — obydwaj na dwa miesiące.

—

* Z rozporządzenia Zarządzającego Dochodami Akcyznemi gubernij Warszawskiej i Siedleckiej, uwolnieni zostali ze służby, z powodu upływu dwuletniego terminu, zaliczeni do Warszawskiego Gubernjalnego Zarządu Akcyznego, byli urzędnicy zwiniętej Administracji dochodu tabacznego: młodszy sekretarz Wiktor *Jaworski*; rewizorowie powiatowi: Eustachy *Garbowski* i Franciszek *Tokarski*; kontrolerowie fabryk tytoniu: Jan *Witkowski*, Juljan *Frybes* i Włodzimierz *Rewiakin*; podrewizorowie dochodu tabacznego: Karol *Frybes*, Aleksander *Kapliński*, Władysław *Martini*, Ludwik *Russio*, Ksawery *Piechowski*, Konstanty *Bogojawleński*, Kacper *Kamiński*, Marcin *Radecki*, Jan *Tombacher*, Alfons *Swiątecki*, Aleksander *Cholewicki* i Józef *Ropielewski*, wszyscy od 1 stycznia 1874 roku.

—

* *Bank Polski* podaje do powszechnej wiadomości: iż wynagrodzenie likwidacyjne w ilości rs. 973 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Banku z dnia 4 (16) lutego 1874 roku Hrabiemu Rydigerowi właścicielowi wsi Zemborzyce, położonej w gubernji Lubelskiej, powiecie Lubelskim, gminie Zemborzyce, wysłane zostało do Gasy Gubernjalnej Lubelskiej celem wypłaty komu należy. 2,758.

Wykaz biegu naturalnej ospy, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 21 do 28 kwietnia 1874 roku

	Pozostawało.	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W gubernji Płockiej:					
w powiecie Prasnyskim od 10 do 17 kwietnia.	6	1	3	1	3
W gubernji Suwałkskiej:					
w powiatach:					
Augustowskim do 4 kwietnia.	11	11	14	5	3
Kalwaryjskim do 16 marca.	3	6	6	—	3
Marjampolskim do 1 kwietnia.	13	106	45	27	47

(*Gon. Urzęd.*).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Rozwój samorządu włościańskiego w gminach **gubernji Suwałkskiej** postępuje dość powolnie; zebrania gminne, chociaż zbierają się w terminach oznaczonych lecz brak ścisłego związku pomiędzy gromadami wiejskiemi, wchodzącemi w skład gminy, różność interesów, niedostateczny rozwój umysłowy włościan w ogóle i zupełny brak lokalów, w których mogłaby się zbierać chociaż 5 część członków zebrania, dochodzącego w niektórych gminach do 500 ludzi, są głównemi przyczynami, dla których zebrania gminne nie w zupełności i nie zawsze czynią zadość swemu przeznaczeniu. Skutkiem tego wybór osób urzędujących do zarządu gminnego przedstawia się prawie jako jedyny wypadek, w którym wszyscy członkowie zebrania gminnego biorą czynny udział; względem zaś przedmiotów pozostałych, ulegających ogólnemu roztrząsaniu, włościanie zachowują się zwykle z pewną obojętnością.

Gromady zaś wiejskie, w sprzeczności z gminną, przez jedność interesów materjalnych, jako to: wspólne władanie służebnościami, pastwiskami, kopalniami torfu, prawa połowu ryb, a głównie sposobu rozkładu podatków gruntowych i podatku podymnego, dokonywanego na zasadzie Najwyższego rozkazu z d. 15-go grudnia 1868 r., przedstawiają w sobie jednostki ściślej powiązane, z silnem znaczeniem ogólnej uchwały. Lecz na nieszczęście, wyroki zebrań wiejskich częstokroć nie zgadzają się z pojęciem prawności i ścisłej sprawiedliwości, szczególniej zaś w sprawie rozkładu powinności. I tak np. w niektórych wsiach powiatów augustowskiego, suwałkskiego i sejneńskiego, powzięte były tak przeciwne przepisom postanowienia o ilości poboru podatku gruntowego, że na skutek skarg samych włościan, zwierzchność gubernijalna zmuszoną była zastosowywać niekiedy punkt 4 art. 12 Ukazu Najwyższego z d. 19-go lutego 1864 roku o urządzeniu gmin wiejskich.

Przyczyny podobnych zjawisk zawierają się pod pewnym względem w antagonizmie zakorzenionym pomiędzy włościanami mało gruntu posiadającymi a gospodarzami wiejskimi, zapisanymi do jednej tabeli likwidacyjnej lub aktu nadawczego, skutkiem czego chałupnicy, obdarzeni uczastkami gruntu w wysokościach od $1\frac{1}{2}$ do 3 morgów, z wygonów lub swobodnych gruntów włościańskich i przyłączeni do wsi najbliższej, stanowiąc obecnie jedną gminę wiejską z gospodarzami, podług wielkości ich udziałów gruntu, nie mogą mieć z nimi wspólnych interesów. Dla tego częstokroć skarżą się na ucisk gospodarzy, nakładających na nich niepomierną ilość powinności gromadzkich. Przytem w prośbach swych chałupnicy prawie ciągle proszą o zupełne oddzielenie ich pod względem podatkowym od gospodarzy i o pozwolenie im mienia oddzielnego sołtysa. Dla braku podstaw prawnych co do zadośćuczynienia podobnym prośbom, zwierzchność gubernjalna ogranicza się w tych razach na dokonaniu sprawdzenia, aby włościanie szczupłą ilość gruntu mający, nie byli przynajmniej zbytnie obciążeni temi podatkami i opłatami, których wysokość nie zawisła od decyzij zebrań wiejskich, jako to: składką kwaterunkową i podatkiem podymnym z osad III rzędu.

Co się zaś tyczy powinności, odbywanych w naturze, oraz opłat transportowego i na utrzymanie szkół, szczególniej zaś składki kościelnej, która pobieraną była w 1872 roku prawie w trzeciej części powiatu suwałkskiego, z powodu kupna domu dla proboszcza parafji rzymsko-katolickiej w mieście Suwałkach i reperacji kościoła we wsi Helenowie, to kontrola nad niemi, oraz zasłonięcie klasy biedniejszej od składek uciążliwych, bywają niekiedy dość utrudnione.

—

* Zajęcia instytucji włościańskich **w gubernji siedleckiej,** w ciągu ubiegłego 1872 roku, były następujące:

1) Roztrząsanie i rozstrzyganie spraw co do wniesienia w zatwierdzone tabele likwidacyjne oraz akta nadawcze dokładniejszego określenia formy i obszerności służebności; przedstawionych było przez komisarzy decyzyi 80; z tych: rozstrząśnięto przez kolegium gubernjalne i wydano decyzyi 66; znajduje się w roztrząśnieniu 14.

2) Roztrząsanie i rozstrzyganie spraw co do ostatecznego określenia przynależności sadyb, zaznaczonych w zatwierdzonych tabelach likwidacyjnych i aktach nadawczych jako sporne (art. 55 ks. i 2,800 ogól. post. komitetu urządzającego); przedstawiono przez komisarzy decyzyi 25; z tych: roztrząśniono przez kolegium gubernjalne i wydano decyzyi 15, znajduje się w roztrząsaniu spraw 10.

3) Roztrząsanie i rozstrzyganie spraw względem wniesienia w zatwierdzone tabele likwidacyjne i akta nadawcze, zmian jakie zaszły, skutkiem zapisania mylnego nazwisk zagrodników (art. 3,215 post. komit. urządz.); ułożono i przedstawiono przez komisarzy protokołów 87 (zgodnie z punktem *a* art. 3,215) rozpatrzonych zostało przez kolegium gubernjalne 81, z których zwrócono dla dopełnienia 70; zatwierdzono przez kolegium 11, znajduje się w roztrząsaniu 6; podług punktu *b* art. 3,215 komissarze przedstawili decyzyi 26, kolegium roztrząsnęło i wydało decyzje co do 24, z których wyjednano co do 2 decyzje, na poprawienie tabel, czasowej komisji do spraw włościańskich Królestwa Polskiego.

4) Sprawy co do poprawienia zatwierdzonych tabeli likwidacyjnych i aktów nadawczych, skutkiem pozostawienia szczątków gruntu bez rozporządzenia co do nich przez posiadaczy (art. 1254 post. komitetu urządzającego); liczba spraw tego rodzaju znaidujących się w roztrząsaniu u komissarzy wynosiła 17, z tych wydano decyzyi 5, pozostało nierozstrzygniętych 12.

5) Roztrząsanie spraw względem poprawienia zatwierdzonych tabeli likwidacyjnych i aktów nadawczych, skutkiem wykazanych omyłek i opuszczeń, których poprawienie podług istniejących postanowień nie jest dozwolone instytucjom miejscowym do spraw włościańskich, bez poprzedniego zezwolenia na to władzy wyższej (rozkaz Najwyższy z 23-go września 1871 r.). —Spraw tego rodzaju znajdowało się w roztrząsaniu kolegjum 10, z tych roztrząśnięto 9, znajduje się w roztrząsaniu 1; zbierane są wiadomości i prowadzi się zbadanie co do 4, uczyniono przedstawienie do komisyi czasowej do spraw włościańskich 4.

—

* Za wyznaczone w 1872 roku w naturze kwatery dla wojsk, należało się mieszkańcom **gubernji łomżyńskiej** do zapłaty 36,779 rub. 90 kop. wynagrodzenia. Miasta i powiaty gubernji łomżyńskiej w ogóle nie są obciążone postojem kwaterunkowym; znaczna część postoju przypada na miasto gubernjalne. Wszystkich kwater w naturze dano w gubernji łomżyńskiej w 1872 roku: jeneralską—1, sztab-oficerskich — 43, ober-oficerskich—129, i dla niższych stopni—5,901.

—

* W ciągu marca r. b., w mieście powiatowem Włocławsku, w gubernji warszawskiej, **ceny** ważniejszych **produktów** zbożowych były następujące: za czetwert: pszenicy w większych partjach 12 rs. 95 kop., w mniejszych partjach 13 rs. 10 kop.; mąki pszennej w mniejszych partjach 12 rs. 60 kop.; żyta w mniejszych

partjach 9 rs. 80 kop. i w większych partjach 9 rs. 65 kop.; mąki żytniej w mniejszych partjach 9 rs.; owsa w mniejszych partjach 6 rs. 25 kop. i w większych partjach 6 rs: 10 kop.; jęczmienia w mniejszych partjach 8 rs. 20 kop. i w większych partjach 8 rs. 5 kop.

Ceny innych ważniejszych towarów i artykułów żywności były w ciągu tegoż miesiąca następujące: buraków w mniejszych partjach 3 rs. 10 kop. i kartofli w mniejszych partjach 4 rs. 60 kop. za czetw,; mięsa wołowego 4 rs. za pud i 11 kop. za funt; ryb świeżych od 4 do 10 rs. za pud i od 10 do 25 kop. za funt; soli 80 kop. za pud; okowity 6 rs. 20 kop. za wiadro; wódki 48-ej próby Trallesa 4 rs. 4 20 kop. za wiadro; drzewa sosnowego sążeń półkubiczny 9 rs. 60 kop.; żelaza w snopkach i sztabach 2 rs. 60 kop. za pud.

—

* W 1872 roku w **guberuji siedleckiej** zmarłych gwałtowną śmiercią było w ogóle 272 osób; z których 203 mężczyzn a 69 kobiet przytem zmarło skutkiem zabójstwa 18 osób (w tej liczbie 7 z dzieciobójstwa); 16 osób przez samobójstwo, nagle 124, a z rozmaitych przyczyn niespodzianych 107. — Ciał zmarłych znaleziono 7. — Z porównania cyfr wspomnionych z takiemiż cyframi za rok 1871, okazuje się, że liczba zmarłych skutkiem zabójstwa w 1872 roku zmniejszyła się o 12 wypadków, w tej liczbie dzieciobójstw o 5, samobójstw było więcej o 3, liczba nagle zmarłych zwiększyła się o 6, zmarłych z rozmaitych przyczyn śmiercią wypadkową było mniej o 23 osób, a ciał zmarłych znaleziono o jedno mniej.

W ogóle liczba osób zmarłych gwałtowną śmiercią lub przez wypadek w 1872 była mniejszą w porównaniu z 1871 rokiem o 27.

—

* **Za podpalenia nieumyślne**, czyli zrządzenie pożaru przez nieostrożność, ulegało śledztwu w Królestwie Polskiem w 1872 roku—571 wypadków, i w tych ukarano aresztem 281 osób; innemi zaś mniejszemi karami 64 osoby; w tej liczbie 18 osób ze stanu miejskiego, a 327 włościan.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* **Za popisy z fechtunku,** które odbyły się 9 kwietnia, komitet sędziów przyznał nagrody następującym oficerom:

Na szpady: 1) zostającemu przy Mikołajewskiej akademji inżynierów, podporucznikowi 2-go bataljonu rezerwowego saperów Kielczewskiemu; 2) liczącemu się w kawalerji gwardji, odkomenderowanemu do sztabu głównego rotmistrzowi Römerowi.

Na bagnety: liczącym się w składzie niestałym bataljonu instrukcyjnego piechoty: 3) porucznikowi 90-go pułku onegskiego piechoty Wickbergowi; 4) porucznikowi 46-go pułku dnieprowskiego piechoty Chołodowskiemu.

Na pałasze: 5) liczącemu się w szwadronie instrukcyjnym kawalerji, porucznikowi pułku grenadjerów konnych Willamowowi; 6) sztabs-rotmistrzowi pułku kawalergardów Dubieńskiemu.

—

* **Za popisy ze strzelannia,** które odbyły się 11 kwietnia, przyznane zostały nagrody:

Pierwsze nagrody: podporucznikowi z korpusu artylerji marynarki Zacharczence; porucznikowi pułku grenadjerów konnych lejb-gwardji Jermolinowi; podporucznikowi z korpusu artylerji marynarki Jakubowskiemu.

Drugie nagrody: ze stałego kadru pułku instrukcyjnego piechoty Poleszczukowi; liczącemu się w składzie niestałym bataljonu instrukcyjnego piechoty, podporucznikowi 5-go pułku kargopolskiego dragonów Cimbalukowi; pułkownikowi szwadronu kozaków uralskich lejb-gwardji Żeleznowowi; starszemu adjutantowi sztabu wojsk miejscowych okręgu wojskowego petersburgskiego, kapitanowi Ozierowskiemu; liczącemu się w składzie niestałym bataljonu instrukcyjnego piechoty, chorążemu 1-go bataljonu kubańskiego kozaków pieszych Pachitonowi; kapitanowi 4-go bataljonu strzelców lejbgwardji Rodziny Cesarskiej Wasiljewowi.

—

* Dnia 22 kwietnia, jak donoszą *S. Peterb. Wied.*, odbyło się **posiedzenie oddziału etnografji Cesarskiego ruskiego Towarzystwa jeograficznego**. Na posiedzeniu tem postanowiono między innemi zakomunikować oddziałowi etnografji przy Cesarskiem Towarzystwie naturalistów w Moskwie posiadane przez Towarzystwo jeograficzne materjały dotyczące przedsięwziętego przez to ostatnie wydania prac etnograficznych i wezwać Towarzystwo moskiewskie do wzięcia udziału w roztrząśnięciu programów ułożonych dla tego wydawnictwa. Następnie odczytany został memorjał p. Jefimenka co do niektórych zmian, jakie pożądanem byłoby zaprowadzić w układanym przez Towarzystwo programie zbierania zwyczajów prawnych. Senator Kałaczow, który pierwszy zaproponował zbieranie takowych, zaproponował zgromadzić się w maju dla stanowczego zastanowienia się nad tą kwestją ciekawą, przyczem nadmienił, że kwestja ta, ze stanowiska nauki prawa, ma być roztrząsana na zwołanym do Moskwy w grudniu 1874 roku zjeździe prawników ruskich przy miejscowem Towarzystwie prawników. Program zaś zbierania zwyczajów prawnych ma być zamieszczony w „Czasopismach Djecezjalnych,” dla zachęcenia do tej pracy uczniów zakładów naukowych duchownych i innych, którzy wywiążą się bezwątpienia z tego zadania lepiej, niż pisarze wiejscy, mający także zająć się tem. P. Majkow odczytał zakomunikowaną oddziałowi, przez p. Europeusa, wiadomość o przedsięwziętej przez niego pracy około napisania obszernego dzieła z dziedziny etnografji fińskiej, które zamierza przysłać w koncu 1875 rokn dla wydrukowania w pracach oddziału. W końcu zawiadomiono o przystąpieniu do ułożenia krótkiego opisu archiwum Towarzystwa, z wykazaniem treści znajdujących się w niem rękopismów. Opis ten ukończony zostanie dopiero w listopadzie i ma być wtedy wydrukowany.

—

* *Kronszt. Wiestnik* pisze, że otwarcie żeglugi i **początek wiosny** mogą być uważane jako fakt spełniony. Lód z jeziora Ładogskiego spłynął już prawie całkiem i tylko nieznaczna jego część pozostała przy brzegach i na mieliznach, gdzie stopnieje. Komunikacja z Petersburgiem i Oranienbaumem za pomocą parostatków odbywa się obecnie bez przeszkody. W miarę spływania lodu, temperatura podnosiła się, tak, iż 23 kwietnia (5 maja) był dniem ciepłym, prawdziwie wiosennym.

—

* Zebranie ziemskie powiatu ałatyrskiego, na wniosek urzędu powiatowego w przedmiocie udzielenia zapomogi ze strony ziemstwa dla progimnazjum żeńskiego ałatyrskiego, postanowiło dawać temu progimnazjum zapomogę w wysokości 571 rs., pod warunkiem atoli, że i miasto przyczyni się także ze swej strony do utrzymania tego zakładu naukowego. Na temże posiedzeniu wybrano do rady progimnazjalnej dwóch członków ze strony ziemstwa.

* Na początku roku bieżącego, w 112-m pułku uralskim piechoty, konsystującym w Poniewieżu, otwarty został, jak piszą do *Rusk. Inw.*, **klub dla żołnierzy** tego pułku. W klubie tym żołnierze mogą, w chwilach wolnych od służby, zgromadzać się dla czytania książek pożytecznych, które nabyte zostały z wyboru dowódcy pułku; oprócz tego żołnierze mogą pić tam herbatę, oraz grać w bilard i arcaby.

Gospodarzem klubu jest jeden z podoficerów, dyrektorem zaś honorowym jest jeden z oficerów pułku. Do tego ostatniego gospodarz udaje się w tych wszystkich wypadkach, w których natrafia na wątpliwość co do spraw klubu. Klub otwarty bywa codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, do godziny 8-ej wieczorem. Gospodarza i dyrektora honorowego klubu mianuje dowódca pułku.

—

* Lekarz weterynaryjny Karmel delegowany był do guberuji orenburgskiej na czas od czerwca 1873 do stycznia 1874 roku, dla towarzyszenia stadom bydła i **dla zbadania przyczyn ukazywania się księgosuszu** w stepach kirgizkich i warunków w jakich znajdują się stada bydła w czasie prowadzenia ich przez stepy i przez sąsiadujące z niemi gubernje.

Wywiązując się z tego polecenia, p. Karmel towarzyszył trzem stadom, od 23 lipca do 13 września 1873 roku, na przestrzeni 1,018½ wiorst. Zebrane przez niego w drodze dane i spostrzeżenia doprowadziły go do następujących danych:

W żadnej z miejscowości, przez które p. Karmel przechodził wraz z stadami, nie ma wcale powodów miejscowych do tego, ażeby księgosusz rozwijał się sam przez się.

W stadach rasy kirgizkiej, podczas prowadzenia ich ze stepu kirgizkiego w głąb Rosji, księgosusz zjawia się jedynie w skutek zarażenia sią bydła w drodze.

Stan powietrza wywiera wpływ na bieg księgosuszu w stadzie pędzonem; deszcz i mgła przyczyniają się do zmniejszenia szerzenia się księgosuszu, wysokość zaś temperatury nie ma na szerzenie się tej zarazy najmniejszego wpływu.

Utrzymanie jednej sztuki bydła, licząc razem mniejsze i większe sztuki, kosztowało w przecięciu około ⅕ kop. dziennie.

Stada robiły w przecięciu po dziewiętnaście wiorst drogi dziennie.

Od Troicka do Łaiszewa (i nawet do Kazania) nie ma dróg przeznaczonych specjalnie do prowadzenia stad; spekulanci przeto prowadzą stada temi drogami, przy których można mieć najlepszą i najtańszą karmę dla bydła.

—

* Jak donosi dziennik *Sarat. Sprawoczn. Listok*, w nocy z 29 na 30 marca, około godziny 1-ej po północy do kolonji Sosnowki **wdarł się wściekły wilk**. Pokąsawszy około 120 sztuk różnych zwierząt domowych, z zajadłością rzucił się na przerażonych ludzi. Jeden niemiec widząc że wilk już ranił kilku ludzi i że walka widłami z nim jest bezużyteczna, poszedł z nim w zapasy. Borykali się nie długo. Wilk upadł na spód, niemiec trzymał go a w tej chwili w wilka wpakowano z dziesięć wideł i zabito go. Trudno sobie przedstawić okropność i nieszczęście sprawione przez to dzikie zwierzę. Dziewięciu ludzi jest poranionych, a szczególniej niemiec który mocował się z wilkiem gołemi rękami. Ręce, piersi, twarz, wargi, a nawet dziąsła w ustach ma poranione i nieszczęsny za waleczność i poświęcenie się prawdopodobnie przypłaci życiem.

O zmianie obowiązującego porządku ustalenia praw do dóbr nieruchomych i wprowadzeniu systematu hypotecznego.

*(Dalszy ciąg *).*

Jeżeli dla osób trzecich są obowiązujące tylko te prawa do dóbr, które są ujawnione przez wniesienie ich do księgi, i jeżeli na zapisaną do księgi umowę mogą mieć wpływ tylko prawa ujawnione przez wniesienie do księgi przed tą umową, to oczywiście, iż umowy o alienacji lub ograniczeniu prawa, zawarte z osobą, na którą prawo to zapisane było w księdze podczas zawierania i ustalania umów, powinny zachować swą moc, chociażby następnie prawo tej osoby zostało zniesione przez sąd. Tem zabezpiecza się trwałość praw do majątku, zapisanych do księgi i zapewnia się bezpieczeństwo wchodzenia w umowę z osobą, na którą zapisane jest prawo w księdze. Jeżeli na kogo niewłaściwie zapisane są w księdze dobra, lub jakiekolwiek prawo do dóbr, to taki wpis może być zniesiony wyrokiem sadowym. Ale jeżeli osoba ta zdołała już zrobić umowy co do dóbr, które to umowy zostały ustalone przez wpisanie do księgi, to pomieniony wyrok sądowy nie może zachwiać ich mocy, dla tego, że były zawarte z osobą na którą prawo było ustalone ustanowioną drogą. Takie umowy mogą być uznane za nieważne tylko w tym wypadku, kiedy będzie dowiedzione, że nabywca prawa, przy zawieraniu umowy wiedział o nieprawności ustalenia prawa na tego, od kogo prawo nabywał. Jeżeli kapitalista pożycza pieniądze na zastaw ziemi właścicielowi tej ziemi lub kupuje od niego ziemię i za pomocą kwerendy w księdze przeświadcza się, że prawo własności do tej ziemi ustalone jest właśnie na tego właściciela, to wierzyciel lub nabywca powinien uzyskać pewność, że żadne zmiany w osobie właściciela nie zachwieją mocy nabytego prawa. Dla tego, gdyby w następstwie okazało się, że prawo własności do zastawionej lub sprzedanej ziemi należało nie do tego, który był zapisany w księdze lecz do innego, to nie mniej jednak, dokonany zastaw lub sprzedaż powinny zachowrć swą moc. Inaczej samo ustalenie prawa straciłoby znaczenie i przestałoby zapewniać siłę umów zawartych z osobami, na które prawo jest ustalone. Ta zasada nie niweczy możności sporu o prawo do dóbr nieruchomych, o które zaszły już umowy, wniesione do księgi. Strona, której przysądzono prawo, zapisane w księdze na innego, zastępuje miejsce tego na kogo prawo było zapisane i podlega wszystkim ograniczeniom, które są już wpisane do księgi, lecz może domagać się od osoby, która niewłaściwie rozporządzała tem prawem, wynagrodzenia za ustanowione przez nią ograniczenia. Kiedy okaże się iż prawo będące przedmiotem sporu już zostało aljenowane, to ten kto je aljenował obowiązany jest zwrócić wartość prawa temu, na kogo je sąd zatwierdził. Dla tego aby zabezpieczyć interesa powodów, systemat hypoteczny dopuszcza zabezpieczenie procesu o prawo do dóbr przez wniesienie do księgi ostrzeżenia o powstałym sporze. To ostrzeżenie wykazuje istnienie sporu o prawo każdemu, kto wchodzi w umowę po wniesieniu tego ostrzeżenia, a następnie ten kto wygra proces wpisuje się do księgi z pierwszeństwem, odpowiedniem epoce wniesienia pomienionego ostrzeżenia, to jest, dla niego nie jest obowiązującem to wszystko co zostało wniesione do księgi po ostrzeżeniu. Tem zabezpieczają się interesa tych, którzy przymuszeni są przywracać swe prawo przy pomocy władzy sądowej, a zarazem nie naruszają się interesa trzecich osób, ponieważ istnienie ostrzeżenia wskazywało im, że jest spór o prawo wniesione do księgi i że przy pomyślnym dla tego kto wytoczył spór rozstrzygnięciu takowego, zajmie on w księdze miejsse odpowiednie ostrzeżeniu i będzie miał pierwszeństwo przed tymi, prawa których ustalone są po tem ostrzeżeniu.

Dla zapewnienia trwałości umów o prawa do dóbr, jeżeli są zawarte z osobami, na które zapisane są te prawa w księdze, powinno być ograniczone działanie przedawnienia na te prawa. Rozciągnięcie przedawnienia na prawa zapisane do księgi, paraliżuje wpływ systematu hypotecznego na ustalenie praw do dóbr. Trwałość praw zapisanych do księgi, znosi się przez działanie przedawnienia. Księgi publiczne tracą znaczenie przeświadczania o rzeczywistem istnieniu wpisanych do nich praw, jeżeli dopuszcza się możność utracenia praw w skutku przedawnienia, a zatem osoby trzecie, które weszły w umowy na zasadzie danych, zawartych w księdze publicznej nie będa miały pewności o trwałości prawa nabytego, kiedy może się okazać, że w skutku upływu terminu przedawnienia, prawo będące przedmiotem umowy, utraciło moc przed zawarciem umowy.

Dla usunięcia nieokreśloności praw, stanowiącego zadanie systematu hypotecznego, księgi publiczne powinny w sobie zawierać dokładne wiadomości o wysokości długów ciążących na dobrach. Tylko przy tym warunku, naprzód, publiczne księgi dają osobom trzecim możność przed wejściem w umowę wyjaśnienia sobie, jaka mianowicie suma będzie wypłacona z ceny dóbr przed zaspokojeniem udzielonego im zobowiązania, i powtóre, nie mogą powstać żadne wątpliwości przy dystrybucji pomiędzy wierzycieli pieniędzy, otrzymanych ze sprzedaży dóbr. Ztąd wynika konieczność wymagania, aby każdy dług był zabezpieczony specjalnie na oznaczonych dobrach i żeby każdy zabezpieczony na dobrach dług był, dokładnie oznaczony w swej sumie.

Z przytoczonego krótkiego przedstawienia głównych zasad systematu hypotecznego, okazuje się, że osiąga on usunięcie nieokreśloności praw do dóbr, zabezpieczenie ich trwałości i dokładne określenie wzajemnego ich stosunku. Jakkolwiek liczne rozmaite i zawiłe byłyby stosunki prawne, mające za przedmiot prawa do dóbr, żadne prawo nie będzie nieokreślone i chwiejne, przedstawiciel prawa nie może wprowadzić umawiającego się z nim do błąd co do objętości tego prawa, każdy wchodzący w umowę może wcześnie wyjaśnić swój stosunek względem innych mających prawa do dóbr. W skutku tego, może być dopuszczony taki rozwój umów cywilnych, jakiego wymagają ekonomiczne interesa posiadaczy własności nieruchomej. Przy działaniu systematu hypotecznego, dobra mogą stanowić zabezpieczenie wierzytelności dla kilku osób; dobra mogą być alienowane, bez spłacenia przy ich aljenacji ciążących na nich długów, a przy przeniesieniu odpowiedzialności za nie na nowonabywcę, każde prawo do dóbr może być przedmiotem umów; prawo zastawu może być ustępowane przez jedną osobę drugiej; przy ustępowaniu prawa zastawowego może być dopuszczone rozdrobnienie sumy wierzytelności, tak, że ustąpienie może dotyczyć tylko części wierzytelności; prawo zastawowe do innych dóbr, może samo przez się być przedmiotem zabezpieczenia umów zastawnika; prawo pierwszeństwa także może być przedmiotem samoistnych umów, może być ustępowane przez jednego umawiającego się drugiemu. Wszystkie pomienione umowy nie pociągną za sobą takiego zawikłania stosunków prawnych, które miałoby następstwem naruszenie czyich kolwiekbądź interesów. Księgi publiczne, przedstawiając ciągle całkowity spis wszystkich praw do dóbr, nie dadzą możności ukrycia jakiegokolwiek bądź prawa, wtargnięcia się w jego granice, obejścia go, a zarazem usuną wszelkie wątpliwości w przedmiocie wzajemnego stosunku zapisanych do nich praw.

Wszystko to oddziaływa na ekonomiczne interesa posiadaczy własności nieruchomej. Prawo do dóbr, przestające być nieokreślonem i chwiejnem i otrzymując możność stania się przedmiotem najróżnorodnejszych umów, uzyskuje cenę zupełnie odpowiednią dochodowi i korzyściom, jakie mogą być z nich wyciągnięte. Brak konieczności wypłacenia ciążących na dobrach długów przy ich nabyciu, daje możność nabywania dóbr osobom nie mającym wielkiego kapitału, a tem samem, ułatwia sprzedającemu wyszukanie nabywcy. Prawo wydawania kilku aktów zastawnych na dobra, stanowi środki do korzystania z kredytu wielkiej liczby osób. Obrócenie kapitału na kupno dóbr, lub na pożyczkę na zastaw dóbr, przestaje być przedsięwzięciem ryzykownem, o ile ryzyko zależy od trwałości prawa. Pożyczki mogą być udzielane na długie termina, przy możności ustępowania aktów zastawnych i przy tem w całkowitej ich sumie lub częściowo, a pożyczki długoterminowe, jak już wspominano, są najpożyteczniejsze dla własności ziemskiej.

Przeświadczona o wszystkich zaletach systematu hypotecznego, Najwyżej ustanowiona przy Ministerstwie Sprawiedliwości Komisja, dała przytoczone zasady systematu hypotecznego za podstawę wypracowanemu projektowi Ustawy o ustaleniu praw do dóbr nieruchomych.

Zasady te nie mogą być uznane za bezwarunkowo obce prawodawstwu ruskiemu. Były one przyswojone przez prawodawstwo czasów poprzednich, ale nie były konsekwentnie przeprowadzone i rozwijane przy dalszych prawodawczych przekształceniach. Niektóre z przytoczonych podstaw napotykają się i w obowiązujących prawach, ale nie w kształcie zasady, tylko w formie kazuitycznej. *(D. c. n.)*

*) Patrz Nr. 92 *Dzien. Warsz.*

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 13 maja. Rząd zaproponuje, ażeby roztrząsaniu prawa wyborczego oddane zostało pierwszeństwo i postawi kwestję gabinetową. Prawy środek i prawica umiarkowana głosować będą jednomyślnie za podtrzymaniem ministerstwa. Buffet obrany został na nowo prezesem Zgromadzenia 360 głosami z liczby 387 głosujących. Lewica powstrzymała się od głosowania.

Madryt, 13 maja. „Gaceta” podaje następujący skład nowego ministerstwa: Zabala—prezes rady i minister wojny, Sagasta — minister spraw wewnętrznych, Ulloa—minister stanu, Camacho — skarbu, Alanso Martinez—sprawiedliwości, Alanso Colmenarez — robót publicznych, Romero Ortiz— kolonij, Rodriguez Arrias—marynarki.

Konstantynopol, 14 maja. Dziś założony został drut telegrafu elektrycznego podmorskiego pomiędzy Odesą i Konstantynopolem. Roboty ukończone zostaną w niedzielę.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Reichs und Staatsanzeiger* podaje następujące wiadomości z Sztutgardu, z 3-go maja: „Bawi tu od dwóch dni Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz, wraz z dwoma swymi synami. Na uroczystość ślubu spodziewani są tu książę August wirtembergski, książę Eugenjusz Erdmann z małżonką i córką, księżna Paulina wirtembergska, wielki książę dziedziczny saski, książę Wilhelm badeński z małżonką, księżną Marją, urodzoną księżniczką Leuchtembergską. Uroczystości rozpoczną się od balu w pałacu królewskim, 4-go maja. We wtorek odbędzie się w tymże pałacu przedstawienie dramatyczne z żywemi obrazami. We środę, 6-go maja, nastąpi przyjazd Najjaśniejszego Cesarza Wszechrosyjskiego. Wieczorem dane będzie w teatrze nadwornym królewskim przedstawienie galowe, na którem znajdować się będzie cała rodzina królewska wraz z Najjaśniejszymi Gośćmi. Uroczystość ślubu odbędzie się w piątek, 8-go maja. Tegoż dnia Najdostojniejsi Nowożeńcy wyjadą do Friedrichshafen.

„Król i królowa, z powodu zaślubin ich siostrzenicy, Wielkiej Księżniczki Wiary Konstantynównej, ofiarowali z własnej szkatuły 2,000 guldenów na zakłady dobroczynne.“

* Z Sztutgardu piszą do gazety wiedeńskiej *Neue Freie Presse*, pod datą 6-go maja: „Uroczystości ślubne, o których mówiono tak wiele w ostatnich czasach, rozpoczęły się 2-go maja bardzo cicho. Z pałacu królewskiego, Najdostojniejsi Narzeczeni, Wielka Księżniczka Wiara Konstantynówna i książę Eugenjusz wirtembergski, wraz z królem, królową i Wielką Księżną Aleksandrą Józefówną, udali się przez galerję do teatru nadwornego królewskiego, na koncert galowy. Program tego koncertu, oprócz psalmu, napisanego przez Matkę Najdostojniejszej Narzeczonej, składał się wyłącznie z kompozycij artystów zamieszkałych w Sztutgardzie. Oprócz lóż dworskich, tylko pierwsze piętro zajęte było przez osoby zaproszone do dworu i przez reprezentantów arystokracji. Program koncertu był następujący: 1) psalm skomponowany przez Wielką Księżnę Aleksandrę Józefównę; solo wykonały panie Marlou, Marschalk i p. Eger; 2) fantazja na wielką orkiestrę na motywa dwóch pieśni ruskich, kompozycji młodego i zdolnego artysty Lindera, który daje Wielkiej Księżniczce lekcje muzyki; 3) hymn uroczysty, p. Sidorenki, i 4) uwertura uroczysta, kompozycji kapelmistrza nadwornego Aberta, w której kompozytor postawił sobie zadanie zespolenia hymnów ruskiego i wirtembergskiego i wywiązał się z takowego z powodzeniem. Koncert trwał godzinę, poczem Najdostojniejsze Osoby wróciły do pałacu królewskiego.

* Podług wiadomości z Dublina, królowa Wiktorja przyjęła zaproszenie wice-króla irlandzkiego i pojedzie do Irlandji z księciem i księżną Edymburskiemi. Mają być tam urządzone wielkie uroczystości. Powiadają, że u królowej będzie przyjęcie dam i kawalerów—trzecie od roku 1821, w którym król Jerzy IV zwiedził Irlandję. Ostatnie takie przyjęcie miało miejsce w 1849 roko, podczas pobytu w Dublinie królowej Wiktorji. Królowa przyjęła zaproszenie hrabiego Canmara i zwiedzi jego dobra, położone w uroczej miejscowości. Wszystko to przyjdzie do skutku w jesieni. Królowej towarzyszyć będą książę Walji, książę Artur, książę Cambridge i inni członkowie rodziny królewskiej.

* Izba deputowanych w Rzymie przedłuża spokojnie rozpatrywanie projektów do praw, przedstawionych przez p. Minghetti w celu zaprowadzenia równowagi w budżecie. Zresztą, projekta owe nie wprowadzają żadnych nowych ciężarów fiskalnych, lecz są tylko przeznaczone na to, ażeby za pomocą ściślejszego uporządkowania poborów, zwiększyć wpływ podatków poprzednio już ustanowionych. Minister finansów liczy na to, iż za pomocą proponowanych prz niego środków, dochód skarbu powiększy się o pięćdziesiąt miljonów rocznie a obliczenie to nie zdaje się być przesadzonem. Podatek od dochodu, który jest przedmiotem pierwszego z tych projektów, może sam przez się przynieść najmniej dwadzieścia miljonów przewyżki rocznie, jeżeli tylko możliwem będzie wyzyskać zeń wszystko co przynieść powinien i nie opuścić żadnego podstępu. P. Minghetti nie spodziewa się ażeby jego projekt do prawa, przyjęty już przez Izbę, wydał aż tak świetny rezultat, wszelako i za jego sprawą dochód państwa powiększy się o jakie 5 do 10-ciu miljonów. Wpływy zostaną powiększone o równąż prawie sumę za pomocą drugiego znowu sposobu, zaproponowanego przez ministra, który zmierza do ściślejszego pobierania podatków od mlewa. Trzeci projekt do prawa odnosi się do reformy w służbie pocztowej. Kilku ekonomistów zaproponowało zniżenie ceny za przesyłkę listów; opierając się na doświadczeniach uczynionych w innych krajach, zapewniali, że najpewniejszym sposobem powiększenia dochodu pocztowego byłoby zniżenie porto. Z tem wszystkiem jednakże rząd nie podziela takiego mniemania—albowiem według jego zdania, liczba osób umiejących pisać i czytać, jest dotąd jeszsze zbyt szczupłą we Włoszech, ażeby można było spodziewać się, przez zniżenie ceny od przesyłki listów, znacznego rozwoju korespondencji prywatnej. P. Minghetti wolał szukać sposobu powiększenia dochodu z tego źródła w ograniczeniu liczby osób i korporacji korzystających dotąd z bezpłatności pocztowej dla ich korespondencji. Nie tylko bowiem 800 senatorów i deputowanych oraz cały personel ministerstwa i sądów, korzysta z takiego przywileju, lecz nadano go również wszystkim municypalnościom. W przeciągu lat dziesięciu na 890 miljonów przesyłek wyprawionych przez pocztę, 326 miljo-

nów zwolnione było od opłacenia portu—dla tego też zarząd pocztowy, kosztujący rząd rocznie 21 miljonów, przynosi mu dochodu tylko 22 miljony. Środki przedstawione przez p. Minghetti parlamentowi, za pomocą których liczy on na powiększenie dochodu z poczty o jakie dwa do trzech miljonów, ograniczają znacznie przywileje bezpłatności pocztowej, nadewszystko zaś w dziale municypalności.

* Kopenhageńska gazeta *Dags Telegraphen* donosi: Podróż króla do Islandji można uważać, o ile nam wiadomo, za rzecz postanowioną. W tych dniach polecono poczynić wszystkie potrzebne do niej przygotowania. Dla króla i jego świty będzie zrobione przybudowanie na pokładzie fregaty „Itland” lub „Nike Juel.” Świta, oprócz służby i kucharzy, będzie się składała z 16 osób. W wycieczce będą uczestniczyły, korweta kadecka „Heimdal” i fregata „Sjölland.”

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Berlin, 11 maja.* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz raczył przyjechać tu wczoraj o godzinie 9-ej wieczorem i udać się w dalszą podróż do Petersburga.

* *Sztutgard, 12 maja.* Kanclerz książę Gorczakow zabawi tu jeszcze przez jakiś czas i uda się następnie do Wildbadu.

* *Paryż, 11 maja.* Frakcja lewego środka zebrała się dziś na konferencję przed jutrzejszem ponownem rozpoczęciem sesji parlamentarnej. W zgromadzeniu tem można było spostrzedz nieprzychylne względem ministerstwa usposobienie. Niektórzy z mówców uwydatniali mianowicie, iż niezaprzeczone postępy, jakie robią bonapartyści, przypisać należy głównie postawie ministerstwa i niepewności położenia politycznego. — Prawica zgromadziła się również celem obradowania nad kwestją, czy będzie stosownem przedstawienie Zgromadzeniu Narodowemu, dla roztrząśnięcia, prawa wyborczego przed prawem municypalnem. Postanowiono wydelegować przywódcę frakcji do przywódcy środka prawego i do ministerstwa, celem doprowadzenia do porozumienia się w pomienionej kwestji. — Podług obiegającej tu pogłoski, rząd zamierza przedstawić w piątek Zgromadzeniu Narodowemu projekt do prawa w przedmiocie utworzenia pierwszej izby.

* *Madryt, 11 maja. Imparcial* podaje wiadomość, podług której na odbytej wczoraj radzie ministerjalnej przyszło do przesilenia, skutkiem przemowy p. Martos za koniecznością usiłowania dla doprowadzenia do pojednania się stronnictw, na co niektórzy z pozostałych ministrów zgodzili się tylko pod pewnemi warunkami. Marszałek Serrano odroczył ostateczną decyzję w tym względzie do jutra. Powiadają, iż p. Zabala powierzonem zostanie utworzenie ministerstwa pojednania, którego członkiem będzie także Garcia Ruyz. P. Martos usunąłby się potem z gabinetu.

* *Bilbao, 11 maja.* Otrzymane tu wiadomości donoszą, iż karliści wysłali wojska, celem obsaczenia Vittorji. Dowódzca karlistowski Elio, dla zabezpieczenia się przeciwko wszelkim operacjom z Bilbao, ufortyfikował wszystkie prowadzące tamtędy przejścia. Wojska karlistowskie w części są zdemoralizowane; wielka liczba poddała się władzom rządowym, między innymi i dowódzca karlistowski Bulnes. Wojska rządowe wyruszą w krótkim czasie.

* *Amsterdam, 12 maja.* Przy bankiecie danym dziś na cześć króla i rodziny królewskiej przez miasto Amsterdam w pałacu przemysłowym, król podziękował za toast wniesiony na cześć jego, toastem za pomyślność stolicy kraju.

* *Bukareszt, 13 maja.* Dziś otwartą została droga żelazna z Jass do Ungheni. Skutkiem ukończenia linji tej, połączoną została droga żelazna rumuńska z siecią dróg żelaznych ruskich.

* *Nowy-Jork, 11 maja.* Wojska rządowe położyły koniec walce pomiędzy stronnictwami demokratycznem i republikańskiem.— Obwałowanie rzeki Mississippi uszkodzone zostało znowu bardzo znacznie w skutku ostatnich wylewów.

* Na ogólnem zgromadzeniu towarzystwa archeologicznego w Londynie, pod prezydencją lorda Stanhope, zajmowano się głównie **zabytkami starożytności, znalezionemi** przez D-ra Schliemana **w Azji Mniejszej.** P. Karol Newton, który przeszłej zimy oglądał je w Atenach, przedstawił w obszernem sprawozdaniu poglądy swoje na ich pochodzenie i epokę do której należą; nie mógł jednak kwestji tej dostatecznie rozjaśnić. Czy doktór Schlieman odkrył rzeczywiście miejsce gdzie znajdowała się Troja, i czy treścią Ilijady są istotne fakta historyczne? mówca zastanawiać się nad tem nie miał zamiaru, chodziło mu tylko o dawność przedmiotów znalezionych w Hissarliku. W liczbie ich gliniane naczynia mają wiele podobieństwa temi, które były znalezione między Marino i Castel Gandolfo, w miejscu starożytnego Latium; ozdoby ich rzeźbione a nie malowane, wyobrażają kształty zwierząt; na jednem z takich naczyń można odróżnić ciało kobiety z sowią głową, przedstawiające zdaniem d-ra Schliemana postać bogini Ateny. Wszystko to jednak razem tak jest niezgrabne i dowodzi tak zupełnej nieznajomości rysunku, że podług p. Newtona, nie może pochodzić z czasów heleńskich, ani nawet grecko-fenickich. Wniosek sprawozdawcy podzielał także i profesor oksfordzki Maks Müller. Jeśli, mówił on, opierać się należy na słowach Homera, w takim razie zabytki barbarzyńskie znalezione w Hissarliku żadną miarą nie pochodzą z Troi, gdyż trojańczycy nie byli wcale barbarzyńcami w zwykłem znaczeniu tego wyrazu; ich piękne zbroje obudzały pożądliwość greków, a złote wyroby przewyższały kunsztownością te, które w Grecji były produkowane. Hektor nadmienił zresztą w jednem miejscu u Homera, że wszelkie naczynia złote wywiezione zostały z Troi; domysły więc d-ra Schliemana nie znajdują potwierdzenia w Ilijadzie, ale przeciwnie zaprzecza ona jak najwyraźniej jego wywodom. Pomimo przytoczonych zarzutów, lord Stanhope oświadczył, że przekonany jest o pochodzeniu trojańskiem zabytków starożytności znalezionych w Hissarliku przez doktora Schliemana.

—

* W Rzymie **zawalił się** niedawno **pałac czteropiętrowy**, mający 40 metrów długości i 120 metrów kwadratowych obwodu. Był on już bardzo stary i oddawna groził runięciem, lecz niezbędna naprawa doznała zwłoki, skutkiem niezgody między trzema właścicielami tego gmachu. Niektórzy z lokatorów widząc, że ściany popękały, wynieśli się z pałacu; inni zaś doczekali się katastrofy, której o mało nie przepłacili życiem. W ostatniej prawie chwili magistrat wydał rozporządzenie, aby dom niezwłocznie opuszczono; stara jednak kobieta, mieszkająca na czwartem piętrze, w żaden sposób zgodzić się na to nie chciała, gdyż właśnie rozwiesiła mokrą bieliznę przy oknie, lecz policjant upierającą się gwałtem wyprowadził z mieszkania. W krótce potem usłyszano straszny huk; jedna ściana zawaliła się i tak gęstą wzbiła kurzawę, że niepodobna było nic widzieć dokoła. Pewien mularz wraz z innym robotnikiem chcieli przebić wejście do sąsiedniego domu, lecz w tejże chwili zawaliły się znowu dwa piętra, i oba ci nieszczęśliwi zagrzebani zostali w ruinach. W czasie katastrofy, którą, jak mówią, spowodowało przejście ciężkiego wozu przez ulicę, rodzina mieszkająca na pierwszem piętrze, złożona z mężczyzny, kobiety i dwojga dzieci, probowała uciekać, ale schody zawalone już były gruzem. Dopiero później zdołano uwolnić ją z tego więzienia, przystawiwszy drabinę. Pałac przedstawia obecnie dziwny widok: zwaliska murów, szczątki sprzętów, bielizna, suknie, posągi, obrazy, wszystko leży nagromadzone w bezkształtnej masie, nad którą wznosi się wysoko nieuszkodzona klatka z ptaszkiem.

—

* Nowojorkski dziennik *Nation* podaje następujące ciekawe szczegóły **o murzyńskim parlamencie w Południowej Karolinie.** W parlamencie tym zasiada 124 członków. Z tych 30 jest zupełnie białych, a reszta czarnych; ponieważ jednak siedmiu z owych 30 białych głosuje zawsze z czarnemi, przeto właściwie oppozycja liczy tylko głosów 23. Prezydujący jest czarny, sekretarz czarny, odźwierni czarni, paziowie czarni i kapelan czarny. Przy niektórych pulpitach siedzą czarni ludzie, z rysami, jakich po za granicą Congo znaleźć byłoby trudno, których stroje, fizjognomie, zachowanie się i wyraz, wybornie odbijałyby na pokładzie korsarskiego okrętu. Vice-gubernator, prezes senatu, prezes izby prawodawczej, podskarbi, wszyscy są czarni. Sam tylko gubernator jest białym, wybranym głosami czarnych. Posiedzenia czarnego parlamentu bywają bardzo głośne. Żaden mówca nie może mówić przez pięć minut, żeby mu przynajmniej dwanaście razy nie przerwano, przyczem całe zgromadzenie gryzie i łakomie zajada orzechy.

—

* W dzienniku *Times* piszą z Filadelfji 9 (21) kwietnia, że **wylew Mississipi** zrządził straszliwe spustoszenia. Zalanych zostało jedenaście plantacji bawełny a czternaście plantacji trzciny cukrowej. Oprócz tego uszkodzonych jest 250,000 akrów gruntu, uprawionego pod bawełnę, 10,000 akrów pastwisk i 500,000 akrów trzciny.—co stanowi szóstą część całego zbioru. W Luizjanie wszystkie plantacje są uszkodzone. Dolina, po której płynie Mississipi, także jest w części zalana, a skutkiem tego nieszczęścia dotkniętych jest klęską 25,000 mieszkańców; wielu cierpi nawet głód zupełny. Można będzie wziąć się do uprawy gruntu nie wcześniej, jak za dwa miesiące, i to tylko w takim razie, jeśli wezbranie zacznie szybko opadać. Teraźniejszy zaś zbiór przepadł ostatecznie. Wiele miast jest także zalanych. Na domaganie się o pomoc kongres wydał bil, mocą którego mieszkańcy Luizjany, którzy postradali wszelkie środki do życia, otrzymują porcje chleba równe racjom żołnierskim.

—

* **Armja angielska** zdobywszy Kumassyę, stolicę króla Aszantów, zabrała się odrazu do wypróżnienia królewskiego pałacu i świątyni miejskiej, pełnych bożyszcz i nader ciekawych przedmiotów. Dzienniki angielskie same sobie winszują, że od czasu wzięcia Pekinu, nie znaleźli anglicy tak dobrej sposobności nabycia tanim sposobem, tak interesującego i licznego zbioru. Do najcenniejszych przedmiotów należą między innemi dwa złote posążki ludzi z idjotycznemi twarzami, i głowa ludzka z czystego złota, ważąca przeszło cztery funty. Głowę tę wkładano na głowę człowiekowi, który miał być zabity na ofiarę w świątyni, na to, aby krzyczeć nie mógł. Sandały i kapelusz króla Aszantów zrobione są ze skóry lamparciej, a bramowane złotem. W zbiorze tym odznacza się jeszcze kapelusz bogato przystrojony ozdobami ze złota i srebra, i różnokolorowemi piórami, upiętemi z prawej strony kapelusza. Był on własnością młodego człowieka, należącego do jednej z najbogatszych rodzin stołecznych.

—

* **Wysyłka masła w blaszanych puszkach.** Już od kilku lat wywożą z Kopenhagi masło na okrętach w blaszanych, dobrze zamkniętych puszkach. Z początku wysyłano takim sposobem tylko dla próby, lecz w ostatnich dwóch latach ten rodzaj transportowania masła takie przybrał rozmiary, że jeden z największych domów handlowych Kopenhagi wyłącznie nim się zajmuje. Ten sposób zapakowania ochrania masło od wpływu ciepła i powietrza tak doskonale, że masło z Kopenhagi do Chin i napowrót wytrzymuje transport, zachowując zupełnie smak świeży. Najwięcej zajmują się wywozem masła do Chin, Brazylii, Jawy, Grenlandji i innych krajów domy handlowe londyńskie i liverpolskie. Puszki blaszane bywają rozmaitej wielkości, od 1-go do 28 fun., najużywańszemi wszakże są 4-ro funtowe. Dla dokładniejszego zachowania masła, puszki wykładają się deszczułkami napawanemi słoną wodą, a po napełnieniu ich zalutowują się.

—

* **Bandyci włoscy.** Gazety włoskie donoszą, że w przeszłym miesiącu baron Porcari, podrużując w prowincyi Terracine, we Włoszech, wzięty został do niewoli przez pięciu rozbójników, z których dwaj, słynni ze swych czynów, Pasquale i Leona, przybrani byli w tradycyjne kostiumy Fra-Djavola i Marco-Spada, w maskach i uzbrojeni od stóp do głowy. Baronowi zatknięto usta, aby nie krzyczał, zawiązano oczy i posadzono na konia. Po bezustannej jeździe w ciągu 24 godzin, przywieźli barona do jakiegoś domku wiejskiego, gdzie musiał zostawać jako jeniec do czasu zapłaty wykupu w kwocie 10,000 uncij, wkrótce zmniejszonego do 5,000 (około 68,000 fr.). Ponieważ baron oświadczył, że nie chce płacić, przeto wyprowadzono go z domu i znów wyruszono razem w drogę. Tym razem zatrzymali się przed pieczarą, zmusili wejść do niej barona Porcari i tam nanowo zażądali od niego wykupu, dodając przytem, że jeśli odmówi zapłaty owych 5,000 uncij; to będzie pozostawiony w pieczarze i musi umrzeć z głodu, gdyż nikt nie może przyjść na pomoc i wybawić go. Baron nie wahał się więcej i podpisał czek na swego bankiera. Jeden z bandytów podjął się odebrać za tym czekiem pieniądze. Następnie bandyci oddalili się, powiedziawszy baronowi, że przyjdą go uwolnić, kiedy pieniądze zostaną otrzymane. Tak więc baron Porcari pozostawiony był sam w pieczarze, do której wejście starannie było zasłonione. Mimo to jednak, po ciężkiej pracy i trudnych do uwierzenia wysileniach, udało mu się zrobić przy wejściu do pieczary otwór o tyle szeroki, że mógł przeleźć, a za nastaniem nocy był już swobodny. Czas jakiś szedł na chybił trafił i dostał się do stacji drogi żelaznej, zwanej Roccanalumba, zkąd mógł dojechać do Termini. Tam został poznany i przyjęty z radością. Wtedy pospieszono dowiedzieć się w Neapolu u jego bankiera, czy były zażądane i wypłacone 68,000 fr. Bankier odpowiedział, że czek nie był jeszcze przedstawiony, lecz że zgłaszającego się z takowym zaaresztują, skoro przybędzie po odbiór pieniędzy. Baron wszakże depeszą telegraficzną polecił bankierowi wydać pieniądze na jego weksel i nie zaczepiać nikogo. Postanowienie to zdawać się może dziwnem tylko tym, którzy nie wiedzą, czemuby uległ baron, gdyby inaczej był postąpił. Podług jego własnego oświadczenia, nie śmiałby on wrócić do swych posiadłości, i wcześniej lub później, przypłaciłby życiem zaaresztowanie bandyty, który się zgłaszał po odbiór pieniędzy.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Towarzystwo drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

W zastosowaniu się do § 26 i 28 Ustawy, Rada Zarządzająca ma honor podać do wiadomości pp. akcjonarjuszów, że w dniu 27 maja (8 czerwca) r. b., o godzinie 11-ej przed południem, w dworcu stacji głównej w Warszawie, odbytem będzie XVI Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie Akcjonarjuszów.

Dla ważności powziąść się mających uchwał, Zgromadzenie winno być złożonem odpowiednio do przepisów § 26 Ustawy Towarzystwa.

Każdy akcjonarjusz zamierzający uczestniczyć w rzeczonem Zwyczajnem Ogólnem Zgromadzeniu, winien złożyć najpóźniej do godziny 3-ej po południu dnia 16 (28) maja r. b. akcje właściwe lub pożytkowe w liczbie najmniej sztuk czterdziestu w Kasie Głównej Towarzystwa w Warszawie, lub też u jednego z niżej wymienionych domów handlowych, a mianowicie:

w St. Petersburgu: w Filji Warszawskiego Banku Handlowego, oraz u domu G. Sterky i Syn, lub w Disconto-Gesellschaft;

w Berlinie: w Filji Banku Kredytowego Środkowych Niemiec;

w Wrocławiu: w Kasie Zjednoczenia Bankowego Szlązkiego;

w Frankfurcie n. M., u domu J. Weiller Synowie;

w Dreznie: w Banku Drezdeńskim;

w Lipsku: w Lipskiem Towarzystwie Dyskontowem;

w Amsterdamie: u domu Lippmann, Rosenthal et Comp.;

w Brukseli: u domu Brugmann Synowie;

w Londynie: u domu N. M. Rothschild and sons;

w Krakowie: u domu Franciszek-Antoni Wolff.

Akcje złożone być powinny przy załączeniu specyfikacji numerów tychże akcij, spisanej w trzech jednobrzmiących egzemplarzach i podpisanej.

Jeden egzemplarz specyfikacji, po poświadczeniu przez Kasę, zwrócony będzie składającemu akcje, jako dowód przyjęcia depozytu; drugi egzemplarz pozostanie przy depozycie; trzeci zaś, opatrzony stemplem Towarzystwa, dołączonym zostanie do karty wejścia, jaka akcjonarjuszowi wydaną będzie.

Stosownie do tego specyfikacje depozytowe oznaczone będą numerami I, II i III.

Zwrot depozytu nastąpi po odbytem Ogólnem Zgromadzeniu, jedynie za złożeniem specyfikacji numerem I oznaczonej i obejmującej pokwitowanie Kasy, która depozyt przyjęła.

Odpowiednio do § 26 Ustawy, Akcjonarjusz może przelać służące mu na Ogólnem Zgromadzeniu prawo głosu na innego akcjonarjusza, udział w tymże Zebraniu biorącego, za udzieleniem prywatnego pełnomocnictwa.

Warszawa, dnia 23 kwietnia (5 maja) 1874 r.

—

Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej.

W zastosowaniu się do § 30 i 32 Ustawy, Rada Zarządzająca ma honor podać do wiadomości pp. akcjonarjuszów: że w dniu 28 maja (9 czerwca) r. b. o godzinie 11 przed południem, w dworcu stacji głównej w Warszawie, odbytem będzie XVI Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie Akcjonarjuszów.

Dla ważności powziąść się mających uchwał, Zgromadzenie winno być złożonem odpowiednio do przepisów § 30 Ustawy Towarzystwa.

Każdy akcjonarjusz zamierzający uczestniczyć w rzeczonem Zwyczajnem Ogólnem Zgromadzeniu, winien złożyć najpóźniej do godziny 3-ej po południu dnia 17 (29) maja r. b. akcje właściwe lub pożytkowe w liczbie najmniej sztuk dwudziestu w Kassie Głównej Towarzystwa w Warszawie, lub też u jednego z niżej wymienionych domów handlowych, a mianowicie:

w St.-Petersburgu: w Filji Warszawskiego Banku Handlowego, oraz u domu G. Sterky i Syn;

w Berlinie: w Filji Banku Kredytowego Środkowych Niemiec, lub w Disconto-Gesellschaft;

w Wrocławiu: w Kassie Zjednoczenia Bankowego Szlązkiego;

w Frankfurcie nad Menem: u domu J. Weiller Synowie;

w Dreznie: w Banku Drezdeńskim;

w Lipsku: w Lipskiem Towarzystwie Dyskontowem;

w Amsterdamie: u domu Lippman, Rosenthal et C-nie;

w Brukselli: u domu Brugmann Synowie;

w Londynie: u domu N. M. Rothschild and sons;

w Krakowie: u domu Franciszek-Antoni Wolff.

Akcje złożone być powinny przy załączeniu specyfikacji numerów tychże akcij, spisanej w trzech jednobrzmiących egzemplarzach i podpisanej.

Jeden egzeplarz specyfikacji, po poświadczeniu przez Kassę, zwrócony będzie składającemu akcje, jako dowód przyjęcia depozytu; drugi egzemplarz pozostanie przy depozycie; trzeci zaś, opatrzony stemplem Towarzystwa, dołączonym zostanie do karty wejścia, jaka akcjonarjuszowi wydaną będzie.

Stosownie do tego specyfikacje depozytowe oznaczone będą numerami I, II i III.

Zwrot depozytu nastąpi po odbytem Ogólnem Zgromadzeniu, jedynie za złożeniem specyfikacji numerem I oznaczonej i obejmującej pokwitowanie Kassy, która depozyt przyjęła.

Odpowiednio do § 30 Ustawy, akcjonarjusz może przelać służące mu na Ogólnem Zgromadzeniu prawo głosu na innego akcjonarjusza, udział w temże Zebraniu biorącego, za udzieleniem prywatnego pełnomocnictwa.

Warszawa, dnia 23 kwietnia (5 maja) 1874 roku.
(2,569).

Warszawa dnia 3 (15) maja.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, dramat w 5-u aktach, **Narcyz**.—Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, opera **Faust**. — *Wczoraj*, było osób 608.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w sobotę, komedja **Pozytywni**.— Początek o godzinie 7 i pół.— *Wczoraj*, było osób 377.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza.— Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 75, wyzdrowiało 26, umarło 5, pozostało 1660 (mężczyzn 800, kobiet 860), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 154, kobiet 177.

* **Przyjechali:** — Jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant *Semeka* i jenerał-major *Stempel*, z St. Petersburga; — rzeczywisty radca stanu *Frybes*, z Grodna.

Wyjechali:—Jenerał-majorowie: *Manderstern*, do Częstochowy, *Taube*, do Łodzi; — rzeczywisty radca stanu *Wencel*, do Samary.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 3 (15) Maja 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin . . . . 100 Tal.	2 m.	108	37 1/2	108	7 1/2
„ . . . . „ „	3 d.	108	15	107	85
Gdańsk . . . . „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	28 1/2	7	26 1/2
„	kr. ter.	—	—	—	—
Paryż . . . . 300 Frank	10 d.	87	60	87	30
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	96	91	96	45
„ . . . . à vista		97	72 1/2	97	27 1/2
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	50	—	—
„ . . . . „ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125 . . .		—	—	147	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100 . . .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		93	50	92	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę . . .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		72	50	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		116	—	115	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250 . . .		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125 . . .		122	50	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100 . . .		94	25	93	95
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1]) . . .		93	—	—	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		92	65	92	35
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		88	55	88	25
„ „ „ II Serja . .		87	65	87	35
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5]) . . .		77	65	77	35
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		98	—	97	—
Metaliki Lutowe za rs. 100 . . .		—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100 . . .		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		169	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		168	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		102	25	101	25

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 58 8/9.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 98 11/13.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. 61 1/9.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. 20 15/18.
[5]) Wartość kupona od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 82 2/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 2742. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

W dalszym ciągu obwieszczenia o mającej nastąpić zmianie biegu pociągów od dnia 2 (14) Maja r. b. podaje niniejszem do wiadomości, że passażerowie wyjeżdżający Drogą Żelazną Warszawsko-Terespolską pociągami: Kurjerskim, pocztowym i torwaowo-osobowym, przybywającemi do Brześcia o godzinie 11 minut 33 z rana, o godz. 9 m. 53 wieczorem i o godz. 8 m. 4 wieczorem, mogą wyjechać z Brześcia na Drogę Kijowsko-Brzeską tylko o godz. 10 m. 28 wieczorem.

Osoby przybywające z Drogi Kijowsko-Brzeskiej pociągiem pocztowym, przychodzącym do Brześcia o godz. 6 m. 11 z rana, dla odbycia dalszej podróży po Drodze Warszawsko Terespolskiej, mogą wyjechać na te ostatnią drogę pociągiem osobowo-towarowym wychodzącym z Brześcia o godz. 10 m. 3 z rana, lub Kurjerskim o godz. 5 m. 23 po południu, przybywające zaś z Drogi Kijowsko-Brzeskiej pociągiem Kurjerskim, przychodzącym do Brześcia o godz. 7 m. 13 wieczorem, mogą wyjechać Drogą Warszawsko-Terespolską dopiero następnego dnia pociągiem pocztowym wychodzącym z Brześcia o godz. 5 m. 15. z rana. Godziny powyższe podane są podług południka Warszawskiego.

Warszawa d. 12 Maja 1874 r.
1—3.

N. D. 2744. Syndyk ostateczny masy upadłości Mozesa Mühlrada.

Stosownie go rezolucji W. Hermana Majera Sędziego Trybunału Handlowego Komisarza upadłości massy Mozesa Mühlrada w dniu 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. wydanej oznaczającej termin do zwołania wierzycieli sprawdzonych ne dzień 7 (19) Maja r. b. godzinę $5\frac{1}{2}$ z południa w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr 549 przy ulicy Długiej, wzywam przez niniejsze ogłoszenie wierzycieli sprowadzonych w masie upadłości Mozesa Mühlrada ażeby się w terminie wyż oznaczonym stawili się celem wysłuchania ostatecznego sprawozdania Syndyka i postanowienia co do rozdziału i odbioru funduszów massy upadłości Mozesa Mühlrada a to pod skutkami zaocznego postępowania,

Warszawa d. 1 (13) Maja 1874 r.
Teodor Łącki, Obrońca przy Senacie.

N. D. 2750. Syndycy tymczasowi masy upadłości Ludwika Peters w Łodzi.

Stosownie do decyzji Trybunału Handlowego z dnia 9 (21) Kwietnia 1874 r. wzywają niniejszem wszystkich p. p. wierzycieli tejże masy których wierzytelności już sprawdzone i przyjęte zostały, aby bądź sami osobiście, bądź przez specjalnie upoważnionych pełnomocników, zebrali się w dniu 15 (27) Maja 1874 r. o godzinie 6-ej po południu w sali posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod № 549a, dla porozumienia się w myśl art. 514 i nast. K. H. nad dalszym zarządem masy, wysłuchania sprawozdania i postanowienia co z prawa wypadnie.

Nadmienia się że to jest termin ostateczny na którym wierzyciele niestawający uważani będą za podzielających zdanie stawających.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1874 r.
Wincenty Groer Patron.
Robert Biederman.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. *2752. Pisarz Sądu Pokoju w Płocku.*

Ogłasza iż w skutek śmierci Joska Rotszylda właściciela nieruchomości Nr. 9 w m. Wyszogrodzie, toczy się postępowanie spadkowe, z terminem prekluzyjnym na dzień 2 (14) Grudnia 1874 r.

Płock d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1874 r.
Biedrzycki.

REGULACJE HYPOTECZNE
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. *D.* 2755. *Sąd Pokoju w Płocku.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki części ziemskiej na wsi Krzu lit. B., Bełkowszczyzna i Dłużniewszczyzna w powiecie Płockim położonej, zawiadamia interesantów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym d. 3 (15) Września 1874 r. o godzinie 10 z rana, wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacyjnego podali, i w dokumenta prawa ich udowaduiające, opatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154, 160, prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej. Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę złp. 10 do 50, skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli. Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wyadną będzie, nastąpi d. 7 (19) Września 1874 r., na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie, interesancji przeto, bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być winni.

Płock d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1874 r.
w z. Podsędka, Biedrzycki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2572. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Podaje do wiadomości, że dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1874 r. o godzinie 12 z południa, odbytą zostanie in minus w Ogólnem Zebraniu Zarządu licytacja, a dnia 28 Maja (9 Czerwca) tegoż roku, również o godzinie 12 z południa przetarg, na wykonanie w roku bieżącym robót około odbudowania ścian oporowych i progu przy szluzie w Niemnowie, i czterech par wrot przy Szluzach w Dembowie, Kudrynkach i w Niemnowie, a także i na reperacją Koszar w Gorczycy, na kanale Augustowskim, poczynając od sumy rs. 5,889 kop. 63 obliczonej 6-cin zatwierdzonymi kosztorysami.

Mający chęć przystąpienia do licytacji, obowiązani są przy podaniu, napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej, złożyć świadectwo na handel i kaucją, wyrównywającą $\frac{1}{3}$ części wyżej wskazanej sumy, a mianowicie rs. 1964.

Kaucja może być złożoną w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie, z wyłączeniem dni galowych i świątecznych, od godziny 9 z rana do 3 popołudniu, przeglądać i kopiować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1874 r.
W nieobecności Naczelnika Okręgu,
Inspektor Członek Zarządu,
Naczelnik Wydziału Stępiński.
Buchalter Brześciański.
(1—3)

N. D. 2596. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

W dalszym ciągu ogłoszonych i mających się odbyć w tymże Zarządzie licytacyj dnia 17 (29) Maja 1874 roku i przetargów dnia 21 Maja (2 Czerwca) tegoż roku, na dostawę w latach 1874, 1875 i 1876 kamieni, bez tłuczenia ich na szaber i zwiru, dla gruntownej reperacji i konserwacji dróg bitych w gubernji Warszawskiej, podaje do wiadomości, że jeżeli z powodu znacznej ilości kamiennych materjałów, wskazanej w ogłoszeniu o licytacji i żądanej dla niektórych grup dróg bitych, w których kamienie są wybrane i dostawienie ich w terminach oznaczonych 1 (13) Września roku bieżącego i 1 (13) Marca 1875 i 1876 r., w takiej ilości, byłoby niemożliwem, w takim razie dozwala się licytantom aby na zasadzie podanego do Gazet ogłoszenia o licytacji, w prośbach o dopuszczenie do tejże licytacji lub przetargu, żądali przedłużenia terminu, oznaczonego tak dla dostawy kamieni w roku bieżącym, zamiast 1 (13) Września, najpóźniej do 1 (13) Października, jako też ostatecznego, dla ukończenia całej dostawy, terminu 1 (13) Marca 1876 r. podług uznania proszącego, najpóźniej do dnia 1 (13) Marca 1877 r.

Na zasadzie wskazanych takim sposobem w prośbach licytantów terminów, Ogólne Zebranie Zarządu, jednocześnie z dopuszczeniem tych osób do licytacji, zezwala na takowe przedłużenie terminów dla grup I, III i IV, dla innych zaś grup, łącznie z dopuszczeniem do licytacji, uprasza telegrafem Ministerstwo Komunikacji o decyzją na żądane przedłużenie.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r.
Naczelnik Okręgu, A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału, Stępiński.
1—3

N. D. 2496.

Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Podaje do wiadomości, że w ścisłem zastosowaniu się do art. 1935 T. X. Części 1. Zbioru praw Ces. wyd. 1857 r., odbytą zostanie w Ogólnem Zebraniu Zarządu dnia 17 (29) Maja 1874 roku o godzinie 12-ej z południa, nowa *in minus* głośna licytacja, a dnia 21 Maja (2 Czerwca) 1874 roku również o godzinie 12-ej z południa przetarg, z dopuszczeniem stosownie do powołanego § prawa, opieczętowanych deklaracji, na dostawę w latach 1874. 1875 i 1876, zwiru i kamieni, bez tłuczenia ich na szaber, do konserwacji i reperacji dróg bitych XI Okręgu, znajdujących się wgubernji Warszawskiej, które to licytacje i przetargi odbywać się będą oddzielnie na każdą z następujących 7-miu grup dróg bitych, stanowiących 9 oddzielnych przedsiębierstw, poczynając od cen jednego sażenia kubicznego kamieni i zwiru, wskazanych obok każdej grupy:

Wyszczególnienie grup, traktu i przestrzeni		Rodzaj materjałów kamiennych	Ilość kamieni i zwiru saż: kub.	Cena sażenia kubicz. kamieni lub zwiru do licytacji Rs.	K.	Ogólna wartość Rub.	Kaucja do licytacji Rub.
I. Brzeski Radzymiński Kowieński	od 3 do 19 w. od 2 — 21 w. od 3 — 27 w.	kamienie granitowe	2512	49	„	123088	7502
I. Nowogeorgiewski	od 17 — 33 w.	zwir	688	45	„	30960	1413
II. Zakroczymski Powązkowski Kaliski	od 5 — 14 w. od 5 — 7 w. od 4 — 27 w.	kamienie granitowe	1770	38	94	68924	4019
II. Zakroczymski Bielański Marymontski	od 15 — 30 w. od 5 — 10 w. od 5 — 6 w.	zwir	1245	34	„	42330	1717
III. Krakowski Nowoaleksandryjski Wilanowski i Sielecki	od 5 — 20 w. od 5 — 52 w. od 5 — 6 w.	kamienie granitowe	3352	32	71	109644	5574
IV. Brzeski Lubelski	od 20 — 55 w. od 16 — 43 w.	kamienie granitowe	3370	20	„	67400	3356
V. Krakowski	od 21 — 66 w.	kamienie granitowe	1347	18	59	24920	1519
VI. Kaliski Fabryczny	od 28 — 75 w. od 76 — 92 w.	kamienie granitowe	2317	17	77	41173	2458
VII. Kaliski	od 76 — 143 w.	kamienie granitowe	2775	10	40	28860	1612

Termina dostaw i ilość kamieni i zwiru oznaczone są szczegółowo w warunkach licytacyjnych.

Mający chęć przystąpienia do głośnej licytacji, lub przetargu, winni przy podaniach o dopuszczenie ich do licytacji, napisanych na papierze stemplowym ceny właściwej, złożyć przed godziną 12-tą w południe świadectwo na handel i kaucją, wskazaną obok każdej gruppy dróg bitych, która to kaucja żądaną jest stosownie do § X warunków licytacyjnych i w tychże podaniach wymienić dla której mianowicie grupy dróg bitych pragną ubiegać się o dostawę kamieni lub zwiru.

Deklaracje opieczętowane mogą być składane osobiście lub nadsyłane przez pocztę w terminie wyżej dla licytacji wskazanym z napisem na kopercie: „Do Zarządu XI-go Okręgu Komunikacji, deklaracja do licytacji na dostawę w latach 1874, 1875 i 1876 kamieni lub zwiru dla grupy N. N. dróg bitych XI Okręgu". Deklaracje opieczętowane powinny być napisane według wzoru dołączonego do Art. 1909 T. X. Części I. Zbioru praw Ces. wydania 1857 r. i obejmować w sobie żądane przez tenże i1910 artykół, pomienionego zbioru Praw, wiadomości i dowody, deklaracje zaś niezgodne z wymienionemi artykułami prawa, będą uważane za żadne a po skończeniu przetargu i otwarciu opieczętowanych deklaracji, żadne już nowe oferty, na zasadzie art. 1862 i 1940 wspomnionego Tomu Zbioru praw przyjęte nie będą.

Kaucja tak przy podaniu o dopuszczenie do głośnej licytacji, jak przy opieczętowanej deklaracji, winna być złożoną w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, wymienionych w artykule 1655 T. X. Cz. I Zbioru praw Ces. wydania 1857 roku i w dopełnieniach do tegoż artykułu, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów. Kaucje hipoteczne przyjmowane nie będą.

Licytanci mogą codziennie, wyjąwszy dni galowych i świątecznych, od godziny 9-ej rano do 3-ej z południa przeglądać i kopjować warunki licytacyjne w Biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa d. 19Kwietnia (1 Maja) 1874 roku.
W nieobecności Naczelnika Okręgu, Inspektor, Członek Zarządu, M. Dowgird.
Naczelnik Wydziału Stępiński.
Naczelnik Stołu Muszyński.

N. D. 2736. *Naczelnik Górniczy okręgu Zachodniego.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, dnia 17 (29) Maja r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbywać się będzie licytacja in minus przez deklaracje opieczętowane, na dostawę do Lazaretu górniczego w Dąbrowie bielizny, i innych przedmiotów lazaretowych, w ogóle na summę rs. 293 kop, 40.

Warunki na mocy których powyż rzeczona licytacja odbywać się będzie, w których zarazem pokazane są ilości potrzebnych przedmiotów i ceny na każden przedmiot oddzielnie, mogą być przeglądane w biórze Górniczem Okręgu Zachodniego kazdodziennie, wyłączając dnie galowe i święta uroczyste.

Dombrowa d. 29 Kwietnia 1874 r.

N. D. 2697. Naczelnik Powiatu Hrubieszowskiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej że na zasadzie rozporządzenia Rządu Gubernialnego Lubelskiego z dnia 9 (21) Lutego 1874 r. za Nr. 1266 naznaczoną została publiczna licytacjaprzez opieczętowane deklaracje, w dniu 16 (28) Maja r. b. na oddanie w entrepryzę budowy reperacji mostów znajdujących się na drogach 1-go rzędu, podług 3-ch kosztorysów w następujących punktach:

a) na pobudowanie 18 nowych mostów, małych rozmiarów, na Chołmsko-Uściługskiej drodze 1-go rzędu, od miasta Uściługa do wsi Zaniże.

b) na reperację mostu na tejże drodze pod wsią Fifilewką, na wiorście 11-ej.

c) na pobudowanie mostu większych rozmiarów na tejże drodze, we wsi Liskach, od sumy ogólnej kosztorysowej 1931 rs. 54 kop.

Konkurenci życzący brać udział w licytacji obowiązani są w dniu do licytacji naznaczonym i to nie później jak do godziny 12 w południe złożyć na ręce Naczelnika powiatu deklaracje opieczętowane z kaucją wyrównywającą $\frac{1}{10}$ części sumy kosztorysowej, to jest 193 rs. 16 kopiejek.

Warunki szczegółowe tej licytacji przeglądać można w biórze powiatu Hrubieszowskiego codziennie, oprócz świąt i dni galowych.

Hrubieszów dnia 23 Kwietnia 1874 r.

Wzór do Deklaracji.

Вслѣдствіе объявленія Грубешовскаго Уѣзднаго Управленія отъ 23 Апрѣля 1874 г. за № 3385 я ниже подписавшійся желаю взять на себя работы по постройкѣ и починкѣ на Холмско-Устилугской дорогѣ 1-о разряда, а именно: построить 13 мостовъ малаго размѣра, отъ гор. Устилуга до дер. Заниже, починить одинъ мостъ на 11 вер. стѣ подъ дев. Фифилевкою и построить одинъ мостъ большаго размѣра въ д. Лискахъ за суму . . . . р. . . . коп. (суму писать прописью) для чего представляя въ залогъ по сему подряду наличными деньгами 193 руб. 16 коп. обязуюсь помянутыя работы произвести во всемъ согласно смѣтѣ и торговымъ условіямъ. Залогъ въ случаѣ сей подрядъ за мною оставленъ не будетъ прошу выдать мнѣ на руки (или возвратить туда то на мой счетъ).

Подпулковникъ (. . . . . .)
Referent (. . . . . .)

N. *D. 2763. Komisarz Kassy Miejskiej III Cząstku.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, w dniu 8 (20) Maja 1874 roku o godzinie 10 z rana pod Nr. 1063 przy ulicy Królewskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r.
1—2 Kenig.

N. D. 2723. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

W zatosowniu się do art. 682 K. P. S podaje do publicznej wiadomości: iż na żądanie Zygmunta Gawrońskiego, jako nabywcy praw Zofji z Januszewiczów, żony Ignacego Szukalskiego dzierżawcy folwarku Nierowce, w asystencji i za upoważnieniem tegoż czyniącej, czyli obojga małżonkow Szukalskich w folwarku Nierowcach, powięcie Kalwaryjskim zamieszkałych, Henryka Giełguda, obywatela w Londynie Królestwie Angielskim, przy ulicy George Yard Lombard pod Nr. 3 zamieszkałego, Marji Ordężanki w Paryżu, państwie Francuzkim, przy ulicy Barbet de'Jony pod Nr. 42 zamieszkałej, w poszukiwaniu sumy rs. 22,500 z procentem 5% od d. 2 (14) Kwietnia 1871 r., oraz kosztów od Elwiry Witkiewiczowej, wdowy beneficjalnej sukcesorki po Teresie Suchorzewskiej, w folwarku Urdomin, powiecie Kalwaryjskim zamieszkałej, z testamentu własnoręcznego ś. p. Teresy Suchorzewskiej, z d. 18 Października 1852 r., oraz wyroku Trybunału Cywilnego w Suwałkach z d. 14 (26) Kwietnia 1872 r. przypadającej, aktem Józefa Romanowskiego Komornika przy Sądzie tutejszym, upoważnionego do uskuteeznienia czynności rezolucją JW. Prezesa Trybunału tutejszego z d. 19 (31) Lipca 1872 r. Nr. 1387, w dniu 1 (13) Sierpnia 1872 r. rozpoczętym, a w dniach następnych ukończonym, zajętemi zostały na przymusowe wywłaszczenie w drodze sądowej.

DOBRA ZIEMSKIE

Urdomin, w gminie i parafji tegoż nazwiska, Okręgu sądowym Kalwaryjskim, powiecie Kalwaryjskim, gubernji Suwałkskiej położone, do własności wyżej wymienionej Elwiry Witkiewiczowej należące.

Dobra zajęte są odległe od miasta Gubernialnego Suwałk o wiorst 56, od miasta powiatowego Kalwarji o wiorst 21, od miasta powiatowego Sejn o wiorst 28, od miasta powiatowego Marjampola o wiorst 35, od szose idącej z Warszawy do Kowna o wiorst 21.

Dobra te składają się z folwarku naczelnego Urdomin, z folwarku Nierowce, z folwarku Kirśnianka, z folwarku Karkliniszki, z folwarku Trakiszki, oraz z wsi uwłaszczonych, w których są grunta karczemne dworskie.

Dobra zajęte graniczą: na północ z gruntami do dóbr Wielka-Kirsna, Szostakowo, Pokirsniany i Kurdymokszty, należącemi, na południe z gruntami do wsi Żmudzkiej, wsi Jasionowka i lasami do dóbr Kirsna-Ostrów i Bułakowska należącemi, na wschód z gruntami do osady 29, Łozdzieje w powiecie Sejnskim położonej, należącemi, na zachód z gruntami i lasem dóbr Kirsna-Ostrów należącemi.

Cały obszar zajętych dóbr oraz z wsiami uwłaszczonemi, lasem, łąkami, i zaroślami, zawiera w ogóle mniej więcej włók miary nowopolskiej 231, z ilości tej przypada w szczególności na folwark Urdomin łącznie z lasami, łąkami, zaroślami, bagnami i ogrogami, włók 29, mor. 7, na folwark Nierowce włók 25, oraz las z osadą strzelca zwaną Borek mający obszaru włók 9 i mor. 2, na folwark Kirśniankę z zaroślami po wyciętym lesie, łąkami, i bagnami włók 24 mor. 12, na folwark Karkliniszki wł. 4 mor. $9\frac{1}{2}$, na folwark Trakiszki łącznie z lasem osadą strzelca, w ogóle włók 13, na używalność dworu w granicach uwłaszczonej wsi Chorążyce, składającą się z lasu, bagna, zarośli, oraz osady strzeleckiej Borowizna zwanej, włók 8 mor. 21, na osadę karczemną Bowowa m. 13, na takież osady we wsiach uwłaszczonych: Michniszkach mor. 6. Mejszymie m. 1. Chorążyce m. 1. Szostaków m. 1, na osadę Młynarską wśród gruntów wsi Chorążyce m. 2.

Na wsie uwłaszczone przypada: mianowicie na wieś Mejrzynie m. 703 pr. 219, na Gumbele m. 297 pr. 213, na Błudziszki m. 153 pr. 17, na Łapiszki m. 465 pr. 141, na Michniszki m. 591 pr. 231, na Szostaków m. 240 pr. 192, na Chorążyce m. 1083 pr. 120, na Cieśniszki m. 61 pr. 136, na osadę Nierowce m. 4 pr. 140, na Dziembrów m. 56 pr. 132, na Urdomin m. 31 pr. 15; wieś ostatnia leży między gruntami naczelnego folwarku Urdomin, i na skutek zawartej umowy z ś. p. Suchorzewską, oprócz dwóch, wszyscy uwłaszczeni zgodzili się przyjąć w zamian odpowiednią ilość gruntu na nowo utworzonej osadzie Elwiryszki na granicy dóbr Kirsna-Ostrów położonej. Projekt tej zamiany ostateeznie nie jest jeszcze zatwierdzony.

Budowle zajętych dóbr są następujące: w folwarku Urdomin, dom mieszkalny z cegieł murowany, w połowie dachówką, a w połowie gontami kryty, dł. łokci War. 53, a szeroki $22\frac{1}{2}$, kuchnia z oficyną również murowana, dł łokci 29, szeroka $13\frac{3}{4}$, oficyna murowana, gontami kryta, dł. łokci $54\frac{1}{2}$, szeroki łokci $21\frac{1}{}$, w stanie dobrym, lodownia z drzewa słomą kryta, dł. łokci 13 szeroka łokci 12, gmach po oranżerji murowany z cegły dł. łokci 41 szeroki łokci 13, zupełnie zniszczony, wędlarnia w połowie z gliny, a w drugiej z drzewa, dł, łokci 8 szerokości łokci $7\frac{1}{2}$, w stanie dobrym, obory, stajnia, skład na siano pod jednym dachem z kamieni murowane, słomą kryte dł. łokci 90 szeroka łokci $23\frac{1}{2}$, spichrz murowany z cegły gontami kryty, dł. łokci $66\frac{1}{4}$, szeroki łokci 14, obora z drzewa słomą kryta, dł. łokci 84 szeroka łokci 16, gorzelnia z kamieni murowana, słomą kryta, zupełnie zniszczona i grozi zawaleniem, dł. łokci 50 szeroka 18, chlewy murowane w części z kamieni a w części z gliny gontami kryte, dł. łokci 35 szerokie $9\frac{1}{4}$, dach tylko zniszczony, odryna na skład słomy z gliny w słupy drewniane, również zniszczona, dł. łokci 36, szeroka $14\frac{3}{4}$, stodoła z kamieni murowana słomą kryta, dł łokci 123 szeroka 30, przy niej szopa z desek, przykrywająca młockarnię, w stanie dobrym, ptasznik z drzewa dranicami kryty, dł. łokci 19 syeroki łokci $10\frac{1}{2}$, prawie nowy, dom karczemny murowany z cegły słomą kryty, dł. łokci 70 szeroki $30\frac{3}{4}$, kuźnia murowana z kamieni deskami kryta, dł. łokci $10\frac{1}{4}$, szeroka $9\frac{3}{4}$, w stanie dobrym; czternaście domów parobczanych, z których większa część z gliny pobudowane, słomą kryte, wszystkie są w stanie zniszczonym. Przy każdym z tych domów są różnorodne budki z chrustu pobudowane i po części chrustem kryte.

Nadmienia się, że pomiędzy domami parobczanemi w folwarku Urdomin a mianowicie przy drodze wiodącej z tegoż folwarku do fol. Bułakowska na gruncie do dóbr Urdomin należącym, jest pobudowanych pięć domów drewnianych z chlewkami, łaźnia drewniana oraz Bożnica żydowska również z drzewa. Domy te wraz z chlewami należą do Scharji Wileńskiego, Judela Wileńskiego, Hirszy Aronsochna, Sory Kabakier i Urjasza Ejzensztadta, którzy w tych domach mieszkają a łaźnia i bożnica stanowią wspólną ich własność. Grunta na których stoją te budowle, zostały wydzierżawione wymienionym osobom już to przez poprzednią właścicielkę ś. p. Teresę Suchorzewską, już też przez teraźniejszą za umowami prywatnemi.

W folwarku Kirsnianka: dom mieszkalny i parobczany z drzewa słomą kryty, długi łokci 52 szeroki $18\frac{1}{2}$ wymagający reperacji: dwa domy parobczane z drzewa słomą kryte w stanie dobrym; przy domach tych są budki z chrustu; spichrz z drzewa słomą kryty o jednem piętrze, długi łokci 38 szer. łokki $18\frac{1}{2}$, stary i zniszczony; stajnia z drzewa słomą kryta, długa łokci $30\frac{1}{2}$ szeroka łokci 15, w stanie dobrym; obora z kamieni murowana słomą kryta, długa łokci 73 szeroka łokci 21, w stanie dobrym; stodoła z kamieni słomą kryta, dł. łokci 100 szeroka łokci $28\frac{1}{2}$, w stanie dobrym; chlewy z drzewa słomą kryte, długie łokci warsz. 37 szerokie łokci $10\frac{1}{2}$.

W folwarku Trakiszki: dom mieszkalny z gliny słomą kryty, dł. łokci $25\frac{1}{4}$ szeroki łokci $14\frac{3}{4}$, zniszczony; dom strzelca z drzewa słomą kryty, długi łokci 23 szeroki 10, w stanie dobrym, przy mim jest budka z chrustu; stodoła i chlew pod jednym dachem z drzewa słomą kryte, długie łokci warsz. 73 szerokie łokci $15\frac{1}{2}$, zniszczone.

W folwarku Karkliniszki: dom mieszkalny z drzewa słomą kryty, długi łokci 31 szeroki $12\frac{1}{2}$, w stanie dobrym; stodoła z gliny słomą kryta, długa łokci $31\frac{1}{2}$ szeroka łokci $15\frac{3}{4}$, w stanie dobrym; spichrz z drzewa słomą kryty, długi łokci $12\frac{3}{4}$ szeroki łokci 11, w dobrym stanie; wozownia, stajnia i odryna pod jednym dachem z drzewa, słomą kryte, długie łokci $41\frac{1}{2}$ szerokie łokci 14, w dobrym stanie; obora i chlewy pod jednym dachem, z gliny słomą kryte, długie łokci 50, szerokie łokci $12\frac{1}{4}$, w dobrym stanie; dwa domy parobczane z drzewa słomą kryte, jeden dł. łokci $15\frac{1}{4}$ szer. łokci $9\frac{3}{4}$, drugi dł. łokci 16 a szer. łokci 10, w dobrym stanie; przy spichrzu jest szopa o dwóch ścianach drewnianych słomą kryta na skład służąca, a przy domu mieszkalnym w ogrodzie jest jama drzewem wyłożona, pokryta ziemią; dom parobczany stanowi własność dzierżawcy.

W folwarku Nierowce: dom mieszkalny z drzewa słomą kryty, długi łokci $38\frac{1}{2}$ szeroki łokci $16\frac{1}{2}$, w dobrym stanie; cztery domy parobcze z drzewa słomą kryte, dwa w dobrym stanie a dwa zniszczone; dom dla kowala i kuźnia pod jednym dachem, z drzewa słomą kryte, dł. łokci $21\frac{1}{2}$ szer. łokci $10\frac{1}{2}$, prawie nowy; suszarnia do lnu z drzewa słomą kryta; sklep czyli piwnica w ziemi słomą kryta; stodoła z drzewa, długa łokci 52 szer. łokci 21; obora i stajnia z kamieni, długie łokci 56 szer. łokci $17\frac{1}{2}$; stajnia wraz z wozownią z drzewa, dł. łokci 22 szer. łokci $12\frac{1}{2}$; odryna na siano, z drzewa, długa łokci $18\frac{1}{2}$ szeroka łokci 13; chlewy i obora z drzewa, długie łokci $30\frac{1}{2}$ szer. łokci $11\frac{1}{2}$, chlew z drzewa długi łokci 12 szeroki łokci $9\frac{1}{2}$; chlew drugi również z drzewa, długi łokci $12\frac{3}{4}$ szeroki łokci 7; spichrz z drzewa długi łokci $19\frac{1}{4}$ szeroki $9\frac{1}{2}$; ptasznik z drzewa, długi łokci $8\frac{1}{2}$ szer. 8; budowle te słomą są kryte, w stanie dobrym, za stodołą są dwie szopy i dwie kloaki; stodoła nowo budująca się ale nie skończona, długa łokci $37\frac{1}{2}$ szeroka łokci $22\frac{3}{4}$. Podług kontraktu dzierżawnego, nowo wzniesione budowle należą do Szukalskich.

Na osadzie strzelca, Borek zwanej, dom z drzewa słomą kryty, długi łokci $19\frac{1}{2}$ szeroki łokci $9\frac{1}{4}$, prawie nowy; przy tym domu oraz przy dwóch parobczanych są budki z chrustu.

We wsi Chorążyce: karczma, z gliny i kamieni słomą kryta, długa łokci 42 szeroka łokci 20; dom dla młynarza z gliny, słomą kryty, długi łokci $18\frac{1}{2}$ szeroki łokci $9\frac{1}{2}$ stary; młyn wodny, z drzewa dranicami kryty, długi i szeroki po łokci 10 czynny, w stanie dobrym.

W osadzie zwanej Borowizna, dom z drzewa pobudowany słomą kryty, długi $19\frac{1}{2}$ szeroki łokci $9\frac{1}{4}$ w dobrym stanie.

We wsi Michniszki: karczma z drzewa słomą kryta, długa łokci 34 szeroka łokci $18\frac{1}{2}$ stara.

Na osadzie borowa: karczma z drzewa, słomą kryta długa łokci $25\frac{1}{4}$ szeroka łokci $15\frac{1}{2}$, w dobrym stanie, kuźnia z drzewa, deskami kryta.

We wsi Miejszymy: karczma z gliny, słomą kryta, długa łokci 18 szeroka $9\frac{1}{2}$, stara i zniszczona.

We wsi Szostakow: ściany z gliny murowane po domu karczemnym.

Ogrody owocowe i warzywne: w folwarku Urdomin, owocowy ogród może mieć obszaru morgów 8, jest w niem drzew starych 80 i kilkadziesiąt młodych: ogrody warzywne zajmują tu około morgów 20; w folwarku Kirsnianka, ogród owocowy zajmuje 4 morgi, jest w nim kilkadziesiąt sztuk drzew różnego gatunku; ogrody warzywne zajmują morgów 2; w folwarku Nierowcach, owocowy mały, jest w nim kilkanaście drzewek młodych, warzywne zawierać mogą mniej więcej morgów 8; w folwarku Karkliniszki, rodzaj ogrodu, jest w nim kilkanaście drzewek wiśniowych i kilka dzikich, warzywne zawierają tu około morgów 2; w folwarku Trakiszkach, we wsiach: Chorążyce, Michniszkach, Mejszyniach, Szostaków, ogrody warzywne zajmują: w folw. morgów 2 a w wymienionych wsiach po morgu zgoła.

Parkany i płoty we wszystkich folwarkach ogrody owocowe oraz warzywne i w wymienionych wsiach ogrody są pogradzane parkanami z desek, żerdzi lub sztachet.

Wody: Dobra zajęte jezior większych nie mają. jedyne jeziorko tak zwane Nierowieckie, leży między lasem Nierowieckiem a folwarkiem Nierowce; we wsi Chorążyce przy młynie kanał; w folw. Urdomin 5 kanałów; w folwarku Nierowcach 2 kanały, a z pozostałych po jednym, w każdym folwarku są studnie.

Lasy: w dobrach zajętych lasy składają się z 5 kawałków. I tak: przy gruntach folw. Trakiszki włók 6—7 składa się z sosny, jodły i w małej ilości brzozy, po większej części budulec; przy folw. Karkliniszkach od $1\frac{1}{2}$ do 2 włów, sosna i jodła, przy folw. Nierowcach włók przeszło 10, po większej części sosna i średni budulec; przy wsi Chorążyce, część zwana Borowizna, przeszło włóka 1, sosna i jodła, przy folw Kirsniance, trzy włóki po wyciętym lesie zarośli i odrostki. Lasy te pilnowane są przez trzech strzelców, z których jeden mieszka przy folw Trakiszki drugi w osadzie Borek a trzeci Borowizna.

Oprócz tych lasów są zarośla wsród gruntów i łąk. Łąki w dobrach zajętych dać mogą siana: fol. Urdomin fur przeszło 500, fol. Kirsnianka fur 700, fol. Nierowce przeszło fur 200, fol. Karkliniszki przeszło fur 30 fol. Trakiszki fur 300.

Dobra zajęte obecnie są w dzierżawie, mianowicie: fol. Nierowce zostaje w dzierżawnem posiadaniu Ignacego i Zofji małż. Szukalskich, z mocy kontraktu prywatnego z dnia 10 Maja 1860 r. między niemi a ś. p. Teressą Suchorzewską zeznanego, jakowy to kontrakt objawiony jest w księdze wieczystej dóbr Urdomin i warunki dzierżawne są tam wyszczególnione; fol. Karkliniszki dzierżawi Antoni Markowski, na mocy kontraktu prywatnego z dnia 4 Maja 1869 r. zawartego z ś. p. Suchorzewską, a następnie zaakceptowanego przez Witkiewiczową aktem z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1870 r., jakowy to kontrakt i wyszczególnione w nim warunki, objawiony jest w księdze wieczystej. Wreszcie fol. Urdomin, Kirsnianka i Trakiszki wraz z lasem do dóbr zajętych należącemi, jest w dzierżawnem posiadaniu Jana Witkiewicza syna dłużniczki i właścicielki dóbr Witkiewiczowej a jakkolwiek kontrakt ten, noszący datę 9 (21) Czerwca 1872 r. objawiony jest w księdze wieczystej, co do niego wszakże wytoczono process z żądaniem rozwiązania onego, jako z działanego na szkodę wierzycieli.

Inwentarze żywe i martwe. Dzierżawcy fol. Nierowce i Karkliniszki posiadają własne inwentarze, Jan zaś Witkiewicz ma sobie oddane inwentarze do gruntu przywiązane. Inwentarze te nie są odpowiednie potrzebom gospodarskim, i tak wołów w ogóle zajęto 6, koni roboczych 40, owiec 100, cieląt 20, z martwych inwentarzy: młockarnia, sieczkarnia, wozy, sochy, brony, radła, sanie i t. d.

Grunta w dobrach zajętych policzyć można do klasy I i II. Z dóbr zajętych opłaca się podatków rządowych rocznie rs. 1035 a opłaty na zarząd Gminy rs. 100 lub tyle ile z rozkładu rocznego wypada. Bliższy opis dóbr zajętych jako też obszerny zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzeć można każdego czasu w kancelarji u podpisanego Pisarza Trybunału i u Władysława Smoleńskiego Patrona przy tymże Trybunale w Suwałkach, który to Patron imieniem wierzycieli subhastujących na wstępie wymienionych sprzedaż popiera, i u którego ciż wierzyciele zamieszkanie prawne mają obrane.

Akt zajęcia doręczony został: Hipolitowi Psarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kalwarji, oraz Naczelnikowi Powiatu Kalwaryjskiego w dniu 24 Października (5 Listopada) 1872 r. zaś Antoniemu Markowskiemu Wójtowi gminy Urdomin dnia 23 Października (4 Listopada) t. r. Jerzemu Łuchus Wójtowi gminy Kirsna Wielka d 24 Kwietnia (6 Maja) t. r.

Akt zajęcia wciągnięty został do księgi wieczystej zajętych dóbr przez Józefa Kowalskiego Pisarza Kancelarji Ziemiańskiej w dniu 30 Kwietnia (12 Maja) 1873 r. a do księgi zarejestrowań przez podpisanego Pisarza Trybunału w dniu 11 (23) Maja 1873 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nastąpi w dniu 4 (16) Lipca 1873 r. o godzinie 10 z rana, dwie zas następne publikaty co dwa tygodnie po sobie idące, również o godzinie 10 z rana wszystko to na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach w domu zwykłych posiedzeń Sądowych przed którym to Trybunałem sprzedaż odbywać się będzie.

Suwałki d. 11 (23) Maja 1873 r.
Wierzbicki.

Exemplarz tego obwieszczenia w dniu dzisiejszym na tablicy audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Suwałkach, wywieszony został.

Suwałki d. 12 (24) Maja 1873 r.
Wierzbicki.

Po odbyciu trzech publikat warunków wyprzedaży w drodze przymusowej dóbr Urdomin, termin do przygotowawczego przysądzenia takowych na d. 19 Września (1 Października) 1873 r. ua godzinę 10 z rana wyznaczony został.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie. Licytacja ogłoszoną została od sumy rs. 50,000 lecz nikt do licytacji nie zgłosił się. Termin do odbycia stanowczego przysądzenia na d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1873 r, oznaczony został. Termin ten upadł, Gawroński nabył prawa od Szukalskich Giełguda i Ordężanki i wyrokiem Trybunału Cywilnego z d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r. oznaczony został nowy termin do stanowczego przysądzenia na d. 4 (16) Czerwca 1874 r. godzinę 10-ą z rana, w terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 74,736 jako $\frac{3}{4}$ części szacunku przez taksą wykazanego.

Suwałki d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r.
Wierzbicki.

N. D. 2749. W dniu 7 (19) Maja r. b. o godzinie 10 z rana w Warszawie w domu pod № 2144, a w tymże dniu o godz. 4 po południu, w jatce rzeźniczej Nr. 4 oznaczonej, do nieruchomości Warszawskiej Nr. 1179*6a* należącej, z mocy Uchwały Rady familijnej i upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie, sprzedawane będą przed podpisanym Rejentem przez publiczną licytację ruchomości do spadku po niegdy Walentym Ignacym i Katarzynie z Gondeckich małżonkach Sławińskich należące, spisem inwentarza przez tegoż Rejenta w d. 29 Kwietnia (7 Maja) r. b. sporządzonym objęte, jako to: kosztowności, garderoba męzka i damska pościel, naczynia stołowe, słonina, sadła, skórki cielęce, wagi miedziane i mosiężne i t. p.

Wincenty Helcman, Rejent.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 2598. Wydział Sądu Poprawczego przy Zarządzie Warszawskiego Oberpolicmajstra. Podaje do publicznej wiadomości, że d. 11 (23) Lutego r. b. w m. Warszawie przytrzymanym został przez miejscową policję, niejaki Maciej Berlikowski, syn Macieja, żebrak, mniej więcej około lat 20 kilku mieć mogący, wzrostu małego, twarzy okrągłej, obrzmiałej, oczów niebieskich, nosa miernego, ust dużych, grubych, bez żadnych znaków szczególnych. oprócz lekkiego zataczania się podczas chodzenia, Berlikowski nie posiada żadnych papierów legitymacyjnych i oprócz swego i ojca imienia i nazwiska nic więcej o sobie powiedzeć nie umie. a w wielu względach zdradzać się zdaje, bądź idjotyzmem od urodzenia, bądź spowodowane nędzą i chorobą przytępienie władz umysłowych, do pewnego stopnia przypuszczać więc można że Berlikowski istotnie nie umie przedstawić jakichbądź wskazówek do wykrycia jego stanu i pochodzenia niezbędnych. Ze względu jednak że Maciejowi Berlikowskiemu jako tułaczowi, a więc obciążonemu zarzutem do art. 648 i 646 K. K. G. i P. odnószącym się, pomimo nader prawdopodobnej jego niewinności, grozi kara główna osiedlenia w Syberji. Wzywa niniejszem wszystkich ktokolwiekby jaką bądź wiadomość o Macieju Berlikowskim lub jego rodzinie mógł posiadać, aby najpóźniej w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, Sąd tutejszy lub też Sąd sobie najbliższy, Burmistrza lub Wójta gminy o tem zawiadomił.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r.

N. D. 2445. Sąd Policji Poprawczej W-łu II w Warszawie. Wzywa Wiktorję Kosińską, niezamężną wyrobnicę, 39 lat liczącą, w Nowo-mińskim powiecie, gminie Ładzina zamieszkałą, obecnie z miejsca swego zamieszkania niewiadomą, aby w przeciągu dni 30 licząc od dnia niniejszego ogłoszenia stawiła się w Sądzie, gdyż w przeciwnym razie postąpiane z nią będzie według prawa.

Warszawa d. 12 (24) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2444. Sąd Policji Poprawczej W-łu I w Warszawie. W domu pod Nr. 2311 przy ulicy Niskiej w czasie oczyszczania kloaki w miesiącu Styczniu r. b. znaleziono nieżywe 9-io miesięczne dziecko płci męzkiej.

W skutek tego wzywa osoby mające wiadomości o imieniu nazwisku i miejscu pochodzenia matki wspomnionego dziecka, aby takowe udzieliły Sądowi tutejszemu.

Warszawa d. 8 (20) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2256. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie. Wzywa niniejszem Adama Kościelnickiego wpierw w Warszawie pod Nr. 231 w Warszawie zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym, celem wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego w Warszawie, wydanego w sprawie własnej.

Warszawa d. 8 (20) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2447. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie. Od osoby podejrzanej w miesiącu Lutym r. b. około 20 łokci żelaznego łańcucha, wzywa osoby poszkodowane tego rodzaju przedmiotu o przybycie do Sądu tutejszego z przedstawieniem praw własności.

Warszawa d. 9 (21) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2090. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa Rozalję Naglińską vel Rachowiecką, zamieszkałą we wsi Chabielice, obecnie z miejsca pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego wezwania w sprawie własnej, do tutejszego Sądu stawiła się lub o miejscu swego pobytu doniosła pod skutkami prawa.

Petroków d. 18 (30) Marca 1874 r.

N. D. 2504. Sąd Policji Poprawczej w Siedlcach. Wzywa Katarzynę Lichecką stale zamieszkałą we wsi i gminie Sabionie Jeziory obecnie z miejsca pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia stawiła się w Sądzie tutejszym, w razie przeciwnym postąpione będzie według prawa.

Siedlce d. 16 (28) Kwietnia 1874 r.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.